حی علی العزاء

مؤلف:
المختار

امام رضاعليه السلام«انّ يوم الحسين اقرح جفوننا و اسبل دموعنا و اذلّ عزيزنا بأرض كرب و بلا، و اورثنا الكرب و البلاء الي يوم الانقضاء...»؛

«همانا روز حسين عليه السلام پلک هاي ما را زخم کرده و اشکان ما را ريزان نموده و عزيز ما را در سرزمين کرب و بلا ذليل کرده است. و غصه و بلا را تا روز قيامت براي ما به ارث گذارده است.»

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدالله الذی جعل اعظم الناس بلا الانبیاء واوصیاءهم ثم الا مثل فالا مثل من سائر طبقات الوری، نحمده تعالی علی ما بلی وابلی واخذ واعطی والصلاة والسلام علی رسوله محمد وآله حجج الله علی اهل الدنیا، الذین امتحنوا باعظم المصائب فصبروا علی ما قدر الله وقضی، وبذلوا انفسهم في سبیل الله واحیاء دینه بذل الاسخیاء فرفعهم الله بذالك إلی الدرجات العلی، وضاعف الاجر لمن ذکر أو ذکر عنده مصابهم فبکی أو تباکی أو ابکی

اما بعد...

همیشه و بلاخص در اواخر سال هجری (**اول سال هجری محرم الحرام نیست بلکه این تاریخ جاهلیت است و با مبعوث شدن پیامبر اکرم (ص) تاریخ اسلامی عوض شد و اول سال را مربوط به هجرت پیامبر اکرم در اول ربیع الاول تغییر دادند**) هجومی از طرف شبکه های وهابیت و نواصب به سمت شعائر

حسینی میشود و یک سری اشکالاتی مطرح میکنند که ان شاء الله تک تک این اشکلات را ذکر کرده و سپس جواب خواهیم داد ان شاء الله تعالی ....

در این ایام حزن و اندوه هجومی درباره شعائر حسینی میبینم که الحق عجیب است کسی که ذره ای شعور و ادمیت داشته باشد و بداند که چه بر سر اهل بیت نبوت امده است هیچوقت جرات به خود نمیکند که اشکالی مطرح کند از کشته شدن اهل بیت علیهم السلام که همگی به ان واقف هستند تا اسارت اهل بیت علیهم السلام و به حدی رسید که در اسارت اهل بیت علیهم السلام یک ملعون نجس چشم کثیفش بر یکی از دختران امام علی علیه السلام افتاد و به یزید علیه لعائن الله گفت انرا به عنوان (خاک عالم بر امتی که این کار را با ناموس رسول الله (ص) انجام داد) کنیز به من بسپار!!!

أنساب الأشراف ، اسم المؤلف: أحمد بن يحيى بن جابر البلاذري (المتوفى : ٢٧٩هـ) الوفاة: ٢٧٩ ، دار النشر :

وحدثني ابن برد الأنطاكي الفقيه عن أبيه قال: ذكروا أن رجلاً من أهل الشام نظر إلى

ابنة لعلي فقال ليزيد: هب لي هذه، فأسمعته زينب كلاماً، فغضب يزيد وقال: لو شئت أن أهبها له فعلت، أو نحو ذلك

أنساب الأشراف ج ١ ص ٤٢٦

بخاطر همین امر و شدت مصاب اهل سنت از امام سجاد علیه السلام نقل کردند که ایشون گفتند :

المجالسة وجواهر العلم ، اسم المؤلف: أبو بكر أحمد بن مروان بن محمد الدينوري القاضي المالكي الوفاة: ٣٣٣هـ ، دار النشر : دار ابن حزم - لبنان/ بيروت - ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٢م ، الطبعة : الأولى

٦٩٢ - *حدثنا أحمد ، نا أبو بكر بن أبي الدنيا ، نا الحسين بن عبد الرحمن ، عن محمد بن يعقوب بن سَوَّار ، عن جعفر بن محمد رضي الله عنه ؛ قال : سُئِلَ علي بن الحسين بن علي بن أبي طالب رضي الله عنه عن كثرة بكائه ؛ فقال : لا تلوموني ؛ فإن يعقوب عليه السلام فقد سبطاً من ولده ، فبكى حتى ابيضت عيناه ولم يعلم أنه مات ، ونظرتُ أنا إلى أربعة عشرَ رجلاً من أهل بيتي ذُبِحوا في غداةٍ واحدة ؛ فترون حزنهم يذهب من قلبي أبداً ؟*

المجالسة وجواهر العلم ج ١ ص ١١٨

مرا سرزنش و ملامت نکنید یکی از فرزندان یعقوب علیه السلام برای مدتی از چشمانش غائب شد و با این که یقین نداشت که فرزندش از دنیا رفته است ولی انقدر گریه کرد که بینایی خود را از دست داد درحالی که من یک روز ۱۴ نفر

از خاندانم را در برابر دیدگانم سر بریده . ایا فکر میکنید اندوه و مصیبت برایه همیشه از من دور خواهد شد ؟؟

یک خطیب یا مجلس عزاداری میبینند شروع به اشکال گرفتن میکنند و ما سوال میکنیم علت این تساولات چه هست ؟؟ ذکر قضیه امام حسین علیه السلام همان حسینی که پیامبر اکرم صلوات الله و سلامه علیه میفرمودند که(احب الله من احب حسینا) هرکس حسین را دوست داشته باشد الله عزوجل انرا دوست دارد و این شعائر و عزادریها از عشق و علاقه ای که به امام حسین علیه السلام است نشآت گرفته است و قطعا مورد رضایت حق الهی و پیامبر و اهل بیت علیهم السلام است

و اگر اهل عامه و وهابیت که میگویند ما امام حسین علیه السلام را دوست داریم هرگز و هیچوقت به شعائر حسینی ایرادی نمیگرفتند ولی نصب که دیگر شاخ و دم ندارد و این محاربه شعائر حسینی از بغض انها به حضرت محمد و ال محمد علیهم السلام میباشد .

ابن تیمیه حرانی که ملقب به شیخ الاسلام نزد انهاست میگوید :

منهاج السنة النبوية ، اسم المؤلف: أحمد بن عبد الحليم بن تيمية الحراني أبو العباس الوفاة: ٧٢٨ ، دار النشر : مؤسسة قرطبة - ١٤٠٦ ، الطبعة : الأولى ، تحقيق : د. محمد رشاد سالم

ومن حماقتهم إقامة المأتم والنياحة على من قد قتل من سنين عديدة

منهاج السنة النبوية ج ١ ص ٥٢

ترجمه: از حمقاتهای شیعیان است که هرساله برای کسی که سالها پیش کشته شده است ماتم و نوحه سرایی میکنند))

این در حالی است که امام حسین علیه السلام در مصادر خود اهل سنت گفته است هرکس برای ما یک قطره اشکی بریزد خداوند انرا ساکن بهشت میکند

١١٥٤ – حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِسْرَائِيلَ قَالَ: رَأَيْتُ فِي كِتَابِ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ حَنْبَلٍ رَحِمَهُ اللَّهُ بِخَطِّ يَدِهِ: نا أَسْوَدُ بْنُ عَامِرٍ أَبو عَبْدِ الرَّحْمَنِ قثنا الرَّبِيعُ بْنُ مُنْذِرٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ حُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ يَقُولُ: مَنْ دَمَعَتَا عَيْنَاهُ فِينَا دَمْعَةً، أَوْ قَطَرَتْ عَيْنَاهُ فِينَا قَطْرَةً، أَثْوَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْجَنَّةَ.

فضائل الصحابة لاحمد بن حنبل ج٢ ص ٦٧٥

هرکس یک شخصی را دوست داشته باشد و عاشق ان شخص باشد هر چیزی
که منتسب به ان شخص باشد را دوست دارد

و در این زمینه یک بیت شعری درباره لیلی و مجنون مثال شده است و گفتند

((و ما حب الدیار شغف قلبی

ولاکن حب من فی الدیار))

{عشق و دیار ان زمین نیست که مرا لبریز کرده است

بلکه عشق ساکن ان زمین است }

اگر واقعا اهل عامه که میگویند ما اهل سنت هستیم و اهل بیت را دوست داریم هرچیزی را که منتسب به اهل بیت بود را دوست داشته اند از جمله این شعائر حسینی و الله المستعان

اما علت این جنگ با شعائر حسینی چه میتواند باشد ؟؟؟

دو سال پیش نوه ال شیخ سرکرده وهابیت در دهم محرم جشن عروسی میگیرد ... ندا میزنند که این روز ^ روز شادی و سرور است ... علت چیست !!؟؟

جواب این مسئله خیلی ساده میباشد ... چون امام حسین علیه السلام با این قیامش که تا ازل خالد خواهد بود همیشه یک نماد و شعار برای مظلومان تاریخ است همیشه و همه جا امام حسین یک الگویی برای خروج بر ضد حاکمان طاغوت و فاسق بوده است و چون اکثر حکام امروزی به عیش و نوش خود مشغولند و ظالم هستند از ترس این شعائر و زنده یاد داشتن امام حسین علیه السلام ترس دارند که مبادا مظلومین دست به انقلاب بزنند و تمام ارزوهای انان بر باد هوا برود))

انواع شعائر حسینی

فصل اول گریه پیامبران الهی بر امام حسین علیه السلام

در این زمینه روایات بسیار متعددی وجود دارد که پیامبران الهی بلکه اعاظم پیامبران الهی بر امام حسین علیه السلام اشک ریخته اند که تعدادی از این روایات را از مصادر شیعه و سنی نقل خواهیم کرد

ابن قولویه در کتاب کامل الزیارات روایاتی را نقل میکند که خاتم المرسلین بر امام حسین علیه السلام گریه میگردند :

روایت اول :

أحمدَ بن محمّد بن عیسى ، عن ابن فَضّال ، عن عبدالله بن بُکَیر ـ عن بعض أصحابنا ـ عن أبي عبدالله علیه السلام «قال : دَخَلَتْ فاطمة علیها السلام على رَسول الله صلّى الله علیه وآله وسلّم ـ وعیناه تَدْمَع ـ فسألَتْه : ما لكَ ؟! فقال : إنّ جَبرئیل أخبرني أنّ اُمتي تقتل حسیناً ، فجزعتْ وشقّ علیها ، فأخبرها بمن یملك مِن ولدها فطابت نفسها وسکنتْ»

.

از حضرت ابی عبد الله ع نقل کرده که ایشان فرمودند:
حضرت فاطمه سلام الله علیها از آن جناب رسول الله (ص) پرسیدند: شما را چه می شود که اشکهایتان جاریست؟
رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: جبرئیل علیه السلام به من خبر داده که امتم عنقریب حسین را می کشند.
پس فاطمه علیه السلام به جزع آمده و جامه خود را پاره کرده .
رسول خدا صلی الله علیه و آله که حال را مشاهده نمودند به آن حضرت خبر دادند که یکی از فرزندان این مولود مالك امور گشته و انتقام از قاتلین خواهد گرفت .
پس از این خبر حضرت فاطمه سلام الله علیها خشنود گشته و نفس مبارکش آرام گشت

روایت دوم :

و حدثنی محمد بن الحسن بن احمد بن الولید، عن سعد بن عبد الله ، عن محمد بن عیسی ، عن صفوان بن یحیی ، عن الحسین بن ابی غندر، عن عمرو ابن شمر، عن جابر، عن ابی جعفر علیه السلام قال : قال امیر المومنین علیه السلام : زارنا رسول الله صلی الله علیه و آله و قد اهدت لنام ایمن لبنا و زبدا و تمرا، فقد منا منه ، فاکل ثم قام الی زاویة البیت فصلی رکعات ، فلما کان فی آخره سجوده بکی بکاء شدیدا، فلم یساله احد منا، اجلالا و اعظاما له ، فقام الحسین وقعد فی حجره ، فقال : یا ابهٔ لقد دخلت بیتنا فما سررنا بشی ء کسرورنا بدخولک ، ثم بکیت بکاء غمنا فما ابکاک ؟ فقال : یا بنی اتانی جبرئیل آنفا فاخبرنی انکم قتلی ؛ و ان مصارعکم شتی ، فقال : یا ابة فما لمن زار قبورنا علی تشتتها؟ فقال : یا بنی اولئك طوائف من امتی یزورونکم فیلتمسون بذلك البرکة ، و حقیق علی ان آتیهم یوم القیامة حتی اخلصهم من اهوال الساعة و من ذنوبهم ، و یسکنهم الله الجنة .

حضرت امیر المومنین علیه السلام فرمودند:
پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به زیارت ما آمدند و قبلا ام ایمن برای ما شیر و سرشیر و خرما هدیه داده بود لذا به منظور پذیرائی از حضرت ، آنها را مقابلش نهادیم ،
حضرت میل فرموده سپس ایستادند و به گوشه ای از خانه تشریف برده و چند رکعت

نماز خواندند و در آخرین سجده به شدت گریستند و احد از ما به منظور اجلال و تعظیم از آن وجود مبارك سئوال نکرد که سبب گریستن شما چیست ولی حضرت حسین علیه السلام ایستاد و سپس در دامن رسول خدا نشست عرض نمود: ای پدر به منزل ما وارد شدی و هیچ چیز ما را این مقدار مسرور ننمود سپس گریستی بطوری که ما را مغموم و محزون کردی ، سبب گریستن شما چیست ؟

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: پسرم هم اکنون جبرئیل علیه السلام نزد من آمد و به من خبر داد که شما را می کشند و قبور شما متفرق و پراکنده است .

حضرت سید الشهداء سلام الله علیه عرض کرد:ای پدر چه ثوابی است برای کسی که این قبور شما متفرق و پراکنده است .

حضرت سید الشهداء سلام الله علیه عرض کرد:ای پدر چه ثوابی است برای کسی که این قبور متفرق و پراکنده را زیارت کند؟

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: پسرم زائرین شما گروهی از امت من بوده که درخواستشان از زیارت شما حصول برکت می باشد و سزاوار است که من روز قیامت به نزدشان رفته و آنها را از هول و وحشت قیامت رهانیده و از گناهانی که کرده اند خلاصشان بنمایم و سپس حقتعالی آنها را در بهشت جای می دهد.

روایت سوم :

٩ ـ حدّثني أبي ـ رحمه الله ـ ، عن سعد بن عبدالله ، عن أحمدَ بن محمّد ، عن أحمد بن محمّد بن أبي نصر ، عن عبدالكريم بن عَمرو ، عن المعلّى بن خنيس «قال : كان رسول الله صلّى الله عليه وآله وسلّم أصبح صباحاً فرأته فاطمة باكياً حزيناً ، فقالَتْ : مالكَ يارسول الله ؟ فأبى أن يخبرها ، فقالت : لا آكل ولا أشرب حتى تخبرني ، فقال : إنّ جبرئيل أتاني بالتّربة الّتي يقتل عليها غلامٌ لم يحمل به بَعدُ ، ولم تكن تحمل بالحسين عليه السلام وهذه تربته»

در صبح روزی حضرت فاطمه علیه السلام رسول خدا صلی الله علیه و آله را گریان و محزون دیده پس عرضه داشت :ای رسول خدا شما را چه می شود؟
پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله از خبر دادن به ایشان امتناع نمودند.
حضرت فاطمه علیه السلام عرض کرد: نه غذا خورده و نه آب می آشامم تا به من خبر دهید.
پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: جبرئیل خاکی را برایم آورده که بر روی آن جوانی که هنوز مادرش به او باردار نشده کشته خواهد شد و این همان تربت و خاك است (این واقعه زمانی بود که هنوز حضرت فاطمه علیه السلام به حسین علیه السلام باردار نشده بودند).

روایت چهارم :

حدثنی الحسین بن عبد الله بن محمد بن عیسی ، عن ابیه ، عن الحسن ابن محبوب ، عن علی بن شجرة ، عن سلام الجعفی ، عن عبد الله بن محمد الصنعانی ، عن ابی جعفر علیه السلام قال : کان رسول الله صلی الله علیه و آله اذا دخل الحسین علیه السلام جذبه الیه ، ثم یقول امیرالمومنین علیه السلام : امسکه ، ثم یقع علیه فیقبله و یبکی فیقول : یا ابه لم تبکی ؟ فیقول : یا بنی اقبل موضع السیوف منك و ابکی ، قال : یا ابه و اقتل ؟ قال :ای والله و ابوك و اخوك و انت ، قال : یا ابه فمصارعنا شتی ؟ قال : نعم یا بنی ، قال : فمن یزورنا من امتك ؟ قال : لا یزورنی و یزور اباك و اخاك و انت الا الصدیقون من امتی .

، از حضرت ابی جعفر علیه السلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:

هر گاه حضرت حسین بن علی علیه السلام بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله داخل می شدند حضرت او را به خود می چسباندند و سپس به امیر المومنین علیه السلام می فرمودند: او را نگاه دار و پس از آن او را بوسیده و می گریستند.

حسین علیه السلام عرض می کرد:ای پدر چرا گریه می کنی ؟

رسول خدا صلی الله علیه و آله می فرمود: فرزندم جاهای شمشیر را بوسیده و می گریم .

حسین علیه السلام عرضه می داشت :ای پدر من کشته خواهم شد؟

رسول خدا صلی الله علیه و آله می فرمود: بلی به خدا قسم تو و پدرت و برادرت جملگی کشته خواهید شد.

عرض می نمود: پدر، قبور ما از هم متفرق و پراکنده می باشد؟

رسول خدا صلی الله علیه و آله می فرمود: بلی پسرم .

عرض می کرد: از امت شما چه کسانی به زیارت ما می آیند؟

رسول خدا صلی الله علیه و آله می فرمود: من و پدرت و برادرت و تو را زیارت نخواهد نمود مگر راست گویان از امت من .

درباره روایت فوق هم مشخص میشود که امام حسین علیه السلام میدانست شهید میشوند و مکه را بخاطر کوفه ترک نکرد بلکه هدف و غایتش شهادت بود زیرا که اهل بیت علیهم السلام مامور به وصیت الهی بوده است

روایتهای گریه پیامبر اکرم صلوات الله و سلامه علیه بر امام حسین علیه السلام از مصادر اهل سنت

روایت اول از ام سلمه سلام الله علیها :

المعجم الكبير ، اسم المؤلف: سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني الوفاة: ٣٦٠ ، دار النشر : مكتبة الزهراء - الموصل - ١٤٠٤ - ١٩٨٣ ، الطبعة : الثانية ، تحقيق : حمدي بن عبدالمجيد السلفي

٦٣٧ حدثنا الْحُسَيْنُ بن إِسْحَاقَ ثنا يحيى الْحِمَّانِيُّ ثنا سُلَيْمَانُ بن بِلَالٍ عن كَثِيرِ بن زَيْدٍ عَنِ الْمُطَّلِبِ بن عبد اللَّهِ بن حَنْطَبٍ عن أُمِّ سَلَمَةَ قالت كان رسول اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم جَالِسًا ذَاتَ يَوْمٍ في بَيْتِي فقال لا يَدْخُلْ عَلَيَّ أَحَدٌ فَانْتَظَرْتُ فَدَخَلَ الْحُسَيْنُ فَسَمِعْتُ نَشِيجَ رسول اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم يَبْكِي فَاطَّلَعْتُ فإذا حسين (((الحسين))) في حِجْرِهِ أو إلى جَنْبِهِ يَمْسَحُ رَأْسَهُ وهو يَبْكِي فقلت وَاللَّهِ ما عَلِمْتُهُ حين دخل فقال رسول اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم إِنَّ جِبْرِيلَ كان في الْبَيْتِ فقال أَتُحِبُّهُ قلت أَمَّا في الدُّنْيَا فَنَعَمْ قال إِنَّ أُمَّتَكَ سَتَقْتُلُ هذا بِأَرْضٍ يُقَالُ لها كَرْبَلَاءُ فَتَنَاوَلَ جِبْرِيلُ من تُرْبَتِهَا فَأَرَاهُ النبي صلى اللَّهُ عليه وسلم فلما أُحِيطَ بِالْحُسَيْنِ حين قُتِلَ قال ما اسْمُ هذه الْأَرْضِ قالوا كَرْبَلَاءُ قال صَدَقَ رسول اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم أَرْضُ كَرْبٍ وَبَلَاءٍ

المعجم الكبير ج ۲۳ ص ۲۸۹

ترجمه : از ام سلمه علیها السلام نقل شده است که میگوید : روزی پیامبر صلوات الله علیه در خانه من بود که فرمود کسی داخل حجره من نشود. من هم بیرونم ماندم تا اجازه ورود صادر شود در این هنگام امام حسین علیه السلام وارد حجره حضرت شد و پس از اندکی صدای ناله فروخورده پیامبر صل الله علیه و اله وسلم به گوشم رسید . به همین رو وارد ان حجره شدم دیدم امام حسین علیه السلام در اغوش ان حضرت است و در حالی که بر پیشانی او دست میکشد گریه میکند . عرض کردم من از وارد شدن حسین علیه السلام به حجره شما اگاه نشدم حضرت فرمود : جبرئیل علیه السلام نزد من بود و از من پرسید که یا او را دوست داری ؟ گفتم : بلی جبرئیل علیه السلام گفت : همانا امت تو او را در سرزمینی به نام کربلا خواهند کشت . ام سلمه میگوید جبرئیل مقداری از خاک کربلا را برای ان حضرت اورد و به او نشان داد و چون حسین علیه السلام را در سرزمین کربلا محاصره نمودند از ان نام سرزمین پرسید : گفتند ((کربلا)) گفتند : خدا و رسول او درست فرموده اند

روایت دوم از امام علی علیه السلام :

۶۴۸)) - حدثنا محمد بن عبيد حدثنا شَرحْبِيل بن مدْرِكٍ عن عبد الله بن نجي عن أبيه: أنه سار مع علي، وكان صاحِب مطهَرَته، فلما حاذى نينوى وهو منطلق إلى صفّين فنادى علي: اصبر أبا عبدَ الله، اصبر أبا عبد الله بشطِّ الفرات، قلت: ومَاذا؟ قال: دخلت على النبي - صلى الله عليه وسلم - ذات يوم وعيناه تَفيضان، قلت: يا نبي الله أغضبك أحد، ما شأن عينيك تفيضان؟ قال: "بل قام من عندي جبريل قبلُ، فحدثني أن الحسين يقتل بشط الفرات"، قال: فقال: هل لك إلى أن أُشِمَّك من تربته؟ قال: قلت: نعم، فمد يده فقبض قبضة من تراب فأعطانيها، فلم أملك عيني أن فاضتا

ترجمه :

عبدالله بن نجی از پدرش نجی نقل میکند که با امیرالمومنین در جنگ صفین در حال حرکت بودند که امیرالمومنین گفت ای ابا عبدالله (نجی) ای

اباعبدالله در کنار شط فرات بایست ، پرسیدم چرا ؟ امیرالمؤمنین گفت یک روزی بر پیامبر ص وارد شدم و چشمان پیامبر را گریان دیدم ، و گفتم ای پیامبر خدا کسی تو را غضبناک کرده است؟ پیامبر ص گفتند بلکه چند لحظه پیش جبرئیل از نزد من رفت و گفت حسین ع در کنار شط فرات کشته خواهد شد و گفت می خواهی از تربت او ببویی؟ گفتم بله ، پس دست خود را دراز کرد و مشتی خاک به سمتم آورد و من نتوانستم که مالک چشمان خود باشم تا این که گریان شدم

احمد شاکر 👇 👇
(۶۴۸) إسناده صحیح

مسند أحمد حنبل ، ت احمد محمد شاکر ، ج ۱ ، ص ۴۴۶ ، ط دارالحدیث قاهره))

روایت سوم حدیث عائشه :

المعجم الكبير ، اسم المؤلف: سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني الوفاة: ٣٦٠ ، دار النشر : مكتبة الزهراء - الموصل - ١٤٠٤ - ١٩٨٣ ، الطبعة : الثانية ، تحقيق : حمدي بن عبدالمجيد السلفي

٢٨١٤ حدثنا أَحْمَدُ بن رِشْدِينَ الْمِصْرِيُّ ثنا عَمْرُو بن خَالِدٍ الْحَرَّانِيُّ حدثنا بن لَهِيعَةَ عن أبي الأَسْوَدِ عن عُرْوَةَ بن الزُّبَيْرِ عن عَائِشَةَ رضي اللَّهُ تَعَالَى عنها قالت دخل الْحُسَيْنُ بن عَلِيٍّ رضي اللَّهُ عنه على رسول اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم وهو يُوحَى إليه فَنَزَا على رسول اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم وهو مُنْكَبٌّ وَلَعِبَ على ظَهْرِهِ فقال جِبْرِيلُ لِرَسُولِ اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم أَتُحِبُّهُ يا محمد قال يا جِبْرِيلُ وما لي لا أُحِبُّ ابْنِي قال فإن أُمَّتَكَ سَتَقْتُلُهُ من بَعْدِكَ فَمَدَّ جِبْرِيلُ عليه السَّلامُ يَدَهُ فَأَتَاهُ بِتُرْبَةٍ بَيْضَاءَ فقال في هذه الأَرْضِ يُقْتَلُ ابْنُكَ هذا يا محمد وَاسْمُهَا الطَّفُّ فلما ذَهَبَ جِبْرِيلُ عليه السَّلامُ من عِنْدِ رسول اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم خَرَجَ رسول اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم وَالتُّرْبَةُ في يَدِهِ يَبْكِي فقال يا عَائِشَةُ إِنَّ جِبْرِيلَ عليه السَّلامُ أخبرني أَنَّ الْحُسَيْنَ ابْنِي مَقْتُولٌ في أَرْضِ الطَّفِّ وإن أُمَّتِي سَتُفْتَنُ بَعْدِي ثُمَّ خَرَجَ إلى أَصْحَابِهِ فِيهِمْ عَلِيٌّ وأبو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَحُذَيْفَةُ وَعَمَّارٌ وأبو ذَرٍّ رضي اللَّهُ عَنْهُمْ وهو يَبْكِي فَقَالُوا ما يُبْكِيكَ

يا رَسُولَ اللَّهِ فقال أخبرني جِبْرِيلُ أَنَّ ابْنِي الْحُسَيْنَ يُقْتَلُ بَعْدِي بِأَرْضِ الطَّفِّ وَجَاءَنِي بِهَذِهِ التُّرْبَةِ وَأَخْبَرَنِي أَنَّ فيها مَضْجَعَهُ

المعجم الكبير ج ٣ ص ١٠٧

عائشه میگوید : پیامبر در حال شنیدن وحی بود که حسین علیه السلام وارد شد و بر سر و دوش پیامبر بازی میکرد جبرئیل پرسید که ایا او را دوست داری ؟ حضرت فرمود چرا دست نداشته باشم ؟ جبرئیل گفت امت توبزودی او را خواهندکشت سپس جبرئیل دستش را دراز کرد و خاکی سفید بیرون اورد و عرضه داشت که فرزندت در سرزمینی به نام طف کشته میشود چون جبرئیل از محضر پیامبر (ص) خارج شد حضرت درحالی که خاک را در دست داشت و گرییه میکرد به من فرمود ای عائشه جبرئیل به من خبر داد که فرزندم حسین در سرزمین طف کشته میشود و امتم به واسطه او مورد ازمایش قرار میگیرند سپس حضرت با چشمانی اشک بار جمع اصحابش که از جمله انان حضرت علی علیه السلام....

و ابوبکر و عمر و حضرت حذیفه عمار و ابوذر بودند پیوست و انان با دین پیامبر پرسیدند چه چیز شما را به گریه انداخته ؟؟ حضرت مرا از

شهادت فرزندم حسین در سرزمین طف باخبر ساخت و این خاک هم از سرزمین برایم اورده که مکان دفنش خواهد بود

روایت ام الفضل بنت الحارث :

المستدرك على الصحيحين ، اسم المؤلف: محمد بن عبدالله أبو عبدالله الحاكم النيسابوري الوفاة: ٤٠٥ هـ ، دار النشر : دار الكتب العلمية - بيروت - ١٤١١هـ - ١٩٩٠م ، الطبعة : الأولى ، تحقيق : مصطفى عبد القادر عطا

٤٨١٨ أخبرنا أبو عبد الله محمد بن علي الجوهري ببغداد ثنا أبو الأحوص محمد بن الهيثم القاضي ثنا محمد بن مصعب ثنا الأوزاعي عن أبي عمار شداد بن عبد الله عن أم الفضل بنت الحارث أنها دخلت على رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالت يا رسول الله إني رأيت حلما منكرا الليلة قال ما هو قالت إنه شديد قال ما هو قالت رأيت كأن قطعة من جسدك قطعت ووضعت في حجري فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم رأيت خيرا تلد فاطمة إن شاء الله غلاما فيكون في حجرك فولدت فاطمة الحسين فكان في حجري كما قال رسول الله صلى الله عليه وسلم فدخلت يوما إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فوضعته في حجره ثم حانت مني التفاتة فإذا عينا رسول الله صلى الله عليه وسلم تهريقان من الدموع قالت فقلت يا نبي الله بأبي أنت وأمي مالك قال أتاني جبريل عليه الصلاة والسلام فأخبرني أن أمتي ستقتل

ابني هذا فقلت هذا فقال نعم وأتاني بتربة من تربته حمراء هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه

المستدرك على الصحيحين ج ٣ ص ١٩٤

ام فضل دختر حارث خدمت پیامبر رسید و عرض کرد ای رسول خدا دیشب خواب بدی دیدم حضرت فرمود چه خوابی ؟ عرض کرد خواب بدی بود گویی که قطعه ای از جسد شما را بریده و در اغوش میگذاردند حضرت فرمود خیر است ان شاء الله فاطمه فرزندی به دنیا خواهد اورد و در اغوش تو خواهد گذارد پس از مدتی فاطمه علیه السلام حسین علیه السلام را به دنیا اورد و همانگونه که پیامبر فرمود در اغوش من قرار گرفت تا اینکه روزی خدمت حضرت رسیده و حسین را در ااغوش حضرت گذاردند حضرت به من التفاتی نمود و چشمان مبارکش پر اشک گردید عرض کردم ای پیامبر خدا پدر و مادر فدایتان چه شده ؟ حضرت فرمود جبرئیل نزد من من امد و مرا باخبر ساخت که امت من به زودی فرزندم را میکشند عرض کردم همین حسین را ؟؟ فرمود اری و این هم قدری از خاکو تربت سرزمین کربلا است

روايتايي ديگر در گريه اعظم خلق الله پيامبر اكرم (ص)

المعجم الكبير ، اسم المؤلف: سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني الوفاة: ٣٦٠ ، دار النشر : مكتبة الزهراء - الموصل - ١٤٠٤ - ١٩٨٣ ، الطبعة : الثانية ، تحقيق : حمدي بن عبدالمجيد السلفي

٢٨١٧ حدثنا عبد اللَّهِ بن أَحْمَدَ بن حَنْبَلٍ حدثني عَبَّادُ بن زِيَادٍ الأَسَدِيُّ ثنا عَمْرُو بن ثَابِتٍ عَنِ الأَعْمَشِ عن أبي وَائِلٍ شَقِيقِ بن سَلَمَةَ عن أُمِّ سَلَمَةَ قالت كان الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ رضي الله عنهما يلعبان بين يدي النبي صلى اللَّهُ عليه وسلم في بَيْتِي فَنَزَلَ جِبْرِيلُ عليه السَّلامُ فقال يا محمدإِنَّ أُمَّتَكَ تَقْتُلُ ابْنَكَ هذا من بَعْدِكَ فأوما بيده إلى الْحُسَيْنِ فَبَكَى رسول اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم وَضَمَّهُ إلى صَدْرِهِ ثُمَّ قال رسول اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم وَدِيعَةٌ عِنْدَكِ هذه التُّرْبَةُ فَشَمَّهَا رسول اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم وقال وَيْح كَرْبٍ وَبَلاءٍ قالت وقال رسول اللَّهِ صلى اللَّهُ عليه وسلم يا أُمَّ سَلَمَةَ إذا تَحَوَّلَتْ هذه التُّرْبَةُ دَمًا فَاعْلَمِي أَنَّ ابْنِي قد قُتِلَ قال فَجَعَلَتْهَا أُمُّ سَلَمَةَ في قَارُورَةٍ ثُمَّ جَعَلَتْ تَنْظُرُ إِلَيْهَا كُلَّ يَوْمٍ وَتَقُولُ إِنَّ يَوْمًا تَحَوَّلِينَ دَمًا لَيَوْمٌ عَظِيمٌ

المعجم الكبير ج ٣ ص ١٠٨

از ام سلمه روايت روايت شده است كه :

حسن وحسین علیهم السلام در خانه من و در براب رپیامبر به بازی مشغول بودند در این هنگام جبرئیل نازل شد و گفت ای محمد (ص) پس از رحلت تو امتت این فرزند را اشاره به حسین علیه السلام شهید میکند .. حضرت گریست و حسین علیه السلام را به سینه چسبانید سپس حضرت تربتی را که از مرقد شریف حسین علیه السلام اورده بود در دست گرفت بویید و فرمود بوی کرب و بلاء از ان به مشام میرسد انگاه ان خاک را به دست ام سلمه سپرد و فرمود ای ام سلمه حواست باشد و بدان که هرگاه این تربت به خون تبدیل گردید فرزندم حسین به شهادت رسییده است ام سلمه تربت را در شیشه ای ریخت و هر روز به ن میگریست و میگفت ای خاک روزی که به خون تبدیل گردید ان روز روز بزرگی خواهد بود

أسد الغابة في معرفة الصحابة ، اسم المؤلف: عز الدين بن الأثير أبي الحسن علي بن محمد الجزري الوفاة: ٦٣٠هـ ، دار النشر : دار إحياء التراث العربي

- بيروت / لبنان - ١٤١٧ هـ - ١٩٩٦ م ، الطبعة : الأولى ، تحقيق :
عادل أحمد الرفاعي

أخبرنا إبراهيم بن محمد الفقيه وغير واحد ، قالوا بإسنادهم إلى الترمذي ، قال : حدثنا أبو خالد الأحمر قال : حدثنا رزين ، حدثني سُلْمى قال : دخلت على أم سلمة ، وهي تبكي ، فقلت : ما يبكيك ؟ قالت : رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلّم في المنام ، وعلى رأسه ولحيته التراب ، فقلت : مالك يا رسول الله ؟ قال : (شهدت قتل الحسين آنفاً) .

اسد الغابة ج ٢ ص ٣٠

سلما گوييد : در حالی که ام سلمه گريه ميکرد نزد او او رفته از او پرسيدم چرا گريانی او گفت پيامبر به خوابم امد در حالی که موهای سر و محاسن حضرت خاک الود بود عرض داشتم ای رسول خدا شما را چه شده چرا شما را به اين حال ميبينم ؟ حضرت فرمود هم اکنون شاهد کشته شدن فرزندم حسين بودم

گریه اسمان و زمین و سنگها و... بر امام حسین علیه السلام

روایت اول ابن قولویه در کتاب کامل الزیارات :

حدثنی ابی رحمه الله و جماعة مشایخی : علی بن الحسین ؛ و محمد بن الحسن ، عن سعد بن عبد الله ، عن یعقوب بن یزید، عن احمد بن الحسن المیثمی ، عن علی الازرق ، عن الحسن بن الحکم النخعی عن رجل قال : سمعت امیر المومنین علیه السلام فی الرحبة و هو یتلو هذه الایة (فما بکت علیهم السماء و الارض و ما کانوا منظرین) و خرج علیه الحسین من بعض ابواب المسجد، فقال : ما ان هذا سیقتل و تبکی علیه السماء و الارض

در سرزمین رحبه از امیرالمومنین علیه السلام شنیدم که این آیه شریفه را تلاوت می فرمودند:

(فما بکت علیهم السماء و الارض و ما کانوا منظرین).

در این هنگام حضرت حسین علیه السلام از یکی از درب های مسجد داخل شد، حضرت فرمودند: بدانید این (یعنی حضرت حسین علیه السلام) عنقریب کشته خواهد شد و آسمان و زمین بر او می گریند.

روایت دوم :

حدثنی محمد بن جعفر الرزاز، عن محمد بن الحسین ، عن الحکم ابن مسکین ، عن داود بن عیسی الانصاری ، عن محمد بن عبد الرحمن بن ابی لیلی عن ابراهیم النخعی قال : خرج امیرالمومنین علیه السلام فجلس فی المسجد و اجتمع اصحابه حوله و جاء الحسین علیه السلام حتی قام بین یدیه فوضع یده علی راسه فقال : یا بنی ان الله عبر اقواما بالقرآن ، فقال : (فما بکت علیهم السماء و الارض و ما کانوا منظرین). و ایم الله لیقتلنك بعدی ، ثم تبکیك السماء و الارض .

از ابراهیم نخعی نقل کرده که وی گفت :
امیر المومنین علیه السلام بیرون آمده و در مسجد نزول اجلال فرموده و اصحاب و یاران دور آن حضرت حلقه زدند در این هنگام حضرت حسین علیه السلام تشریف آوردند تا رسیدند مقابل امیر المومنین علیه السلام و آنجا ایستادند، امیر المومنین علیه السلام دست مبارك بر سر ایشان نهاده و فرمودند:
پسرم ، خداوند متعال اقوام و طوائفی را بوسیله قرآن تقبیح نموده و مورد سرزنش و ملامت قرار داده و فرمودند:
پسرم ، خداوند متعال اقوام و طوائفی را بوسیله قرآن تقبیح نموده و مورد سرزنش و ملامت قرار داده و فرموده است :
فما بکت علیهم السماء و الارض و ما کانوا منظرین .
به خدا قسم حتما پس از من تو را خواهند کشت سپس آسمان و زمین بر تو گریه خواهند نمود.

روایت سوم و چهارم :

وحدثنی محمد بن جعفر، عن محمد بن الحسین ، عن وهیب بن حفص النحاس عن ابی بصیر، عن ابی عبد الله علیه السلام (قال : ان الحسین علیه السلام بکی لقتله السماء و الارض و احمرتا، ولم تبکیا علی احد قط الا علی یحیی بن زکریا، (و الحسین بن علی علیه السلام)).

وحدثنی ابی رحمه الله عن سعد بن عبد الله ، عن محمد بن الحسین ، باسناده مثله .

محمد بن جعفر، از محمد بن الحسین ، از وهیب بن حفص نحاس ، از ابو بصیر، از حضرت ابی عبد الله علیه السلام نقل نموده که آن حضرت فرمودند: همانا آسمان و زمین برای شهادت حضرت حسین علیه السلام گریسته و سرخ شدند و بر احدی هرگز نگریسته مگر بر حضرت یحیی بن زکریا و حسین بن علی علیه السلام . و پدرم رحمة الله علیه ، از سعد بن عبد الله ، از محمد بن الحسین به اسنادش نظیر همین حدیث را نقل کرده است .

روایت پنجم :

و حدثنی علی بن الحسین بن موسی بن بابویه ؛ و غیره ، عن سعد بن عبد الله ، عن محمد بن عبد الجبار، عن الحسن بن علی بن فضال ، عن حماد بن عثمان ، عن عبد الله بن هلال قال : سمعت ابا عبد الله علیه السلام یقول : ان السماء بکت علی الحسین بن علی و یحیی بن زکریا ، ولم تبک علی احد غیرهما، قلت : و ما بکاوها؟ قال : مکثت اربعین یوما تطلع کالشمس بحمرة و تغرب بحمرة قلت : فذاك بکاوها؟ قال : نعم .

از عبد الله بن هلال نقل کرده که وی گفت :
شنیدم حضرت ابو عبد الله علیه السلام می فرمودند:
آسمان بر حضرت حسین بن علی و یحیی بن زکریا علیه السلام گریست و بر احدی غیر این دو گریه نکرد.
عرض کردم : گریه آسمان چیست و چگونه بوده ؟
حضرت فرمودند:
چهل روز آسمان درنگ و توقف نمود، خورشید با رنگی قرمز طلوع نموده ، و با رنگی سرخ غروب می کرد.
عرضه داشتم : این گریه آسمان بود؟
حضرت فرمودند: بلی .

و اخبار زیادی در این زمینه در کتب ما نقل شده است که از متواترات میباشد

در کتب اهل سنت هم این امر اثبات شده هست

عَنْ نَضْرَةَ الْأَزْدِيَّةِ قَالَتْ : لَمَّا أَنْ قُتِلَ الْحُسَيْنُ بن علي (عليهما السلام) مَطَرَتِ السَّمَاءُ دَماً فَأَصْبَحْتُ وَ كُلُّ شَيْءٍ لَنَا مَلْآنُ دَما .

تهذيب الكمال ، المزي ، ج ۶ ، ص ۴۳۳ و سير أعلام النبلاء ، الذهبي ، ج ۳ ، ص ۳۱۲ ، ۳۱۳ و الثقات ، ابن حبان ، ج ۵ ، ص ۴۸۷ و تاريخ مدينة دمشق ، ابن عساكر ، ج ۱۴ ، ص ۲۲۷ – ۲۲۸ .

نضره ازدیه گوید : هنگامی که حسین بن علي (عليهما السّلام) شهید شدند ، آسمان خون بارید و ما همچنان مي دیدیم که تمام اشیاء و اسباب ما مملو از خون است .

جعفر بن سليمان قال حدثني خالتي أم سالم قالت لما قتل الحسين بن علي مطرنا مطرا كالدم على البيوت والجدر قال وبلغني أنه كان بخراسان والشام والكوفة .

تهذيب الكمال ، المزي ، ج ۶ ، ص ۴۳۳ – ۴۳۴ و سير أعلام النبلاء ، الذهبي ، ج ۳ ، ص ۳۱۲ – ۳۱۳ و تاريخ الإسلام ، الذهبي ، ج ۵ ، ص ۱۶ و تاريخ مدينة دمشق ، ابن عساكر ، ج ۱۴ ، ص ۲۲۸ – ۲۲۹ .

جعفر بن سليمان ، روايت كرده كه خاله‌ام ، ام سالم ، گفت : هنگامی كه امام حسين (عليه السلام) به شهادت رسيد ، باراني همانند خون بر ديوارها و خانه ها مي باريد . و گفت : به من خبر داند كه همين باران خون ، در خراسان ، شام و كوفه نيز باريده است .

عن ابن سيرين قال لم تبك السماء على أحد بعد يحيي بن زكريا إلا على الحسين بن علي .

سير أعلام النبلاء ، الذهبي ، ج ۳ ، ص ۳۱۲ و تاريخ مدينة دمشق ، ابن عساكر ، ج ۱۴ ، ص ۲۲۵ – ۲۲۶ .

ابن سيرين گفت : آسمان براي هيچ كسي جز يحيي بن زكريا و حسين بن علي (عليهم السلام) گريه نكرده است

گریه جن بر امام حسین علیه السلام :
مصیبت سید الشهدا علیه السلام به قدری است که حتی جن هم ماتم گرفتند و برای ان حضرت اشک ریختند که در کتب شیعه و سنی مفصل بحث شده است

ابن قولویه در کتاب کامل الزیارات میگوید :

حدثنی محمد بن جعفر الرزاز القرشی ، قال : حدثنی خالی محمد بن الحسین بن ابی الخطاب ، عن محمد بن اسماعیل بن بزیع ، عن ابی اسماعیل السراج ، عن یحیی بن معمر العطر، عن ابی بصیر، عن ابی جعفر علیه السلام (قال : بکت الانس و الجن و الطیر و الوحش علی الحسین ابن علی علیه السلام حتی ذرفت دموعها).

و حدثنی ابی رحمه الله و جماعة مشایخی ، عن سعد بن عبد الله بن ابی خلف ، و محمد بن یحیی العطار جمیعا، عن محمد بن الحسین ، باشناده مثله .
باب بیست و ششم گریستن تمام مخلوقات بر حضرت حسین بن علی علیه السلام
ترجمه :
(حدیث اول)
محمد بن جعفر رزاز قرشی می گوید:
دائی من محمد بن الحسین بن ابی الخطاب ، از محمد بن اسماعیل بن بزیع ، از ابی اسماعیل سراج ، از یحیی بن معمر عطار، از ابی بصیر، از حضرت ابو جعفر علیه السلام نقل کرده که آن جناب فرمودند:
انس و جن ، پرنده و وحوش بر حسین بن علی علیه السلام گریستند حتی اشگ هایشان جاری گشت .

حدثنی ابی ؛ و اخی رحمهما الله عن احمد بن ادریس ؛ و محمد ابن یحیی جمیعا، عن العمر کی بن علی ، البوفکی قال : حدثنا یحیی و کان فی خدمة ابی جعفر الثانی ع عن علی ، عن صفوان الجمال ، عن ابی عبد الله علیه السلام قال : سالته فی طریق المدینة نحن نرید المکة فقلت : ابن رسول الله ما لی اراك کئیبا حزینا منکسرا؟! فقال : لو تسمع ما اسمع لشغلك عنه مسالتی ، قلت : فما الذی تسمع ؟! قال : ابتهال الملائکة الی الله عزوجل علی قتلة امیر المومنین و قتلة الحسین علیه السلام ، و نوح الجن و بکاء الملائکة الذین حوله و شدة جزعهم ، فمن یتهنا مع هذا بطعام او بشراب او بشراب او نوم ؟!! و ذکر الحدیث .

از حضرت ابی عبد الله علیه السلام نقل کرد که وی گفت :
در راه مدینه بودیم ولی قصدمان مکه بود بهر صورت در راه مدینه از حضرت ابی عبد الله علیه السلام سوال کرده و محضر مبارکش عرض کردم : ای پسر رسول خدا صلی الله علیه و آله : شما را چه می شود که غمگین و ناراحت و شکسته حال می بینم ؟
حضرت فرمودند:
اگر می شنیدی آنچه را که من می شنوم دیگر از من چنین ساوالی نمی کردی .
عرض کردم : چه چیز می شنوید؟

حضرت فرمودند: تضرع ملائکه به درگاه الهی و نفرینشان نسبت به کشندگان امیر المومنین و حضرت حسین بن علی علیه السلام و نیز نوحه و زاری جن و گریستن فرشتگانی که در اطراف قبر آن حضرت هستند بنابر این کیست که با شنیدن چنین صداهائی غذا و شراب یا خواب بر او گوارا باشد؟!!

از کتب اهل سنت هم این قضیه ثابت شده میباشد

تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير والأعلام ، اسم المؤلف: شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي الوفاة: ٧٤٨هـ ، دار النشر : دار الكتاب العربي - لبنان/ بيروت - ١٤٠٧هـ - ١٩٨٧م ، الطبعة : الأولى ، تحقيق : د. عمر عبد السلام تدمرى

وقال حماد بن سلمة ، عن عمار : سمعت أم سلمة قالت : سمعت الجن تبكي على حسين وتنوح عليه .

وروي عن أم سلمة نحوه من وجه آخر .

وروى عطاء بن مسلم ، عن أبي جناب الكلبي قال : ثم أتيت كربلاء ، فقلت لرجل من أشراف العرب بها : بلغني أنكم تسمعون نوح الجن ، فقال : ما تلقى أحداً إلا أخبرك أنه سمع ذلك ، قلت : فأخبرني ما سمعت أنت ، قال : سمعتهم يقولون :

مسح الرسول جبينه

فله بريق في الخدود

أبواه من عليا قري

ش وجده خير الجدود

رواه ثعلب في أماليه .

ثنا عمر بن شبية : ثنا عبيد بن جناد : ثنا عطاء ، فذكره .

تاريخ الإسلام ج ۵ ص ۱۸

عمار یاسر میگوید : از امسلمه همسر رسول الله (ص) شنیدم که میگفت : من فریاد ناله جنیان را شنیدم که در رثای حسین علیه السلام میگریستند و نوحه سرایی میکردند و نیز ابوجناب کلبی میگوید : به سرزمین کربلا امده و از مردی که از اشراف عرب همان دیار بودم پرسیدم ایا درست است که در این سرزمین فریاد نوحه سرایی جنیان

را شنیده اند ؟ او در پاسخ گفت : هیچکس در این سرزمین را پیدا نمیکنی که این صدا را نشنیده باشد.

به او گفتم به من بگو از انها چه شنیدی ؟ او گفت شنیدم جنیان میگفتند : پیامبر(ص) دست بر پیشانی حسین (ع) کشید درحالی که نوری درخشان در گونه های او بود و پدر و مادرش بهترین قریش و جد او بهترین جدها بود

المعجم الكبير ، اسم المؤلف: سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبراني الوفاة: ٣٦٠ ، دار النشر : مكتبة الزهراء - الموصل - ١٤٠٤ - ١٩٨٣ ، الطبعة : الثانية ، تحقيق : حمدي بن عبدالمجيد السلفي

٢٨٦٩ حدثنا الْقَاسِمُ بن عَبَّادٍ الْخَطَّابِيُّ ثنا سُوَيْدُ بن سَعِيدٍ ثنا عَمْرُو بن ثَابِتٍ قال قالت أُمُّ سَلَمَةَ ما سُمِعَتْ نَوْحَ الْجِنِّ مُنْذُ قُبِضَ النبي صلى اللَّهُ عليه وسلم إلا اللَّيْلَةَ وما أَرَى ابْنِي إِلا قد قُتِلَ تَعْنِي الْحُسَيْنَ رضي اللَّهُ عنه فقالت لِجَارِيَتِهَا أخرجي فَسَلِي فَأُخْبِرَتْ أَنَّهُ قد قُتِلَ

المعجم الكبير ج ٣ ص ١٢٢

ام سلمه به عمر بن ثابت گفت : گریه و عزاداری جن را از وقتی که پیامبر اکرم روحشان قبض شد را نشنیده ام بجز امشب و چیزی جز اینکه پسرم یعنی امام حسین علیه السلام کشته شده است نمیبینم پس به خادمه اش گفت برو و سوال کن ... که به ان خبر داد امام کشته شده اند

از میمونه ایضا همین مطلب نقل شده است

مجمع الزوائد ومنبع الفوائد ، اسم المؤلف: علي بن أبي بكر الهيثمي الوفاة: ٨٠٧ ، دار النشر : دار الريان للتراث/دار الكتاب العربي - القاهرة , بيروت – ١٤٠٧

وعن ميمونة قالت سمعت الجن تنوح على الحسين بن علي رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح

مجمع الزوائد ج ٩ ص ١٩٩
ميگويد صداى جنيان را شنيدم كه بر حسين بن على گريه ميكردند

روايات ديگرى از اهل بيت عليهم السلام دال بر گريه كردن و ثواب گريه براى ان حضرت مظلوم
از كتاب كامل الزيارات مرحوم ابن قولويه قمى عليه الرحمه :
روايت اول :

حدثنى ابى رحمه الله عن سعد بن عبد الله ، عن الحسن بن موسى الخشاب ، عن اسماعيل بن مهران ، عن على بن ابى حمزة عن ابى بصير قال : قال ابو عبد الله عليه السلام : قال الحسين بن على عليه السلام : انا قتيل العبرة ، لا يذكرنى مومن الا استعبر.

امام صادق علیه السلام فرمودند:
حضرت حسین بن علی فرمودند: من کشته اشک هستم ، هیچ مومنی من را یاد نمی کند مگر آنکه با یاد من طلب اشک می کند.

روایت دوم :

حدثنی الحسن بن عبد الله بن محمد بن عیسی ، عن ابیه ، عن الحسن ابن محبوب ، عن العلاء بن رزین ، عن محمد بن مسلم ، عن ابی جعفر علیه السلام قال : کان علی بن الحسین علیه السلام یقول : ایما مومن دمعت عیناه لقتل الحسین بن علی علیه السلام دمعة حتی تسیل علی خده بواه الله بها فی الجنة غرفا یسکنها احقابا ، ایما مومن دمعت عیناه حتی تسیل علی خده فینا لاذی مسنا من عدونا فی الدنیا بواه الله بها فی الجنة مبوا صدق ، و ایما مومن مسه اذی فینا فدمعت عیناه حتی تسیل علی خده من مضاضة ما اوذی فینا صرف الله عن وجهه الاذی وامنه یوم القیمة من سخطه و النار

امام سجاد علیه السلام میفرمودند : هر مومنی که بخاطر شهادت حسین بن علی علیه السلام گریه کند تا اشکش بر گونه هایش جاری گردد خداوند منان غرفه ای در بهشت به او دهد که مدت ها در آن ساکن گردد و هر مومنی بخاطر ایذاء و آزاری که از دشمنان ما در دنیا به ما رسیده گریه کند تا اشکش بر گونه هایش جاری شود خداوند متعال در بهشت به او جایگاه شایسته ای دهد و هر مومنی در راه ما اذیت و آزاری به او رسد پس بگرید تا اشکش بر گونه هایش جاری گردد خداوند متعال آزار و ناراحتی را از او بگرداند و در روز قیامت از غضب و آتش دوزخ در امانش قرار دهد.

روایت سوم :

حدثنی حکیم بن داود بن حکیم ، عن سلمة بن الخطاب قال : حدثنا بکار بن احمد القسام ؛ و الحسن بن عبد الواحد، عن مخول بن ابراهیم ، عن الربیع بن منذر عن ابیه ، قال : سمعت علی بن الحسین علیه السلام یقول : من قطرت عیناه فینا قطرة و دمعت عیناه فینا دمعة بواه الله بها فی الجنة غرفا یسکنها احقابا و احقابا .

ربیع بن منذر از پدرش نقل نموده ، وی گفت :
از حضرت علی بن الحسین علیه السلام شنیدم که می فرمودند:
کسی که از دو چشمش قطره ای اشک در راه ما بیاید خداوند متعال در بهشت غرفه ای به او عطاء فرماید که روزگارها در آن سکنا گزینند.

گریه سنگ برای امام حسین علیه السلام :

(وقال) یعقوب بن سفیان ثنا سلیمان ابن حرب ثنا حماد بن زید عن معمر قال ◌َ أَوَّلُ مَا عُرِفَ الزُّهْرِيُّ تَكَلَّمَ فِي مَجْلِسِ الْوَلِيدِ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ فَقَالَ الْوَلِيدُ أَيُّكُمْ يَعْلَمُ مَا فَعَلَتْ أَحْجَارُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ يَوْمَ قُتِلَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ فَقَالَ الزُّهْرِيُّ بَلَغَنِي أَنَّهُ لَمْ يُقْلَبْ حجراًإِلَّا وَ تَحْتَهُ دَمٌ عَبِيط .

تهذيب التهذيب ، ابن حجر ، ج ٢ ، ص ٣٠٥ و تهذيب الكمال ، المزي ، ج ۶ ، ص ۴۳۴ و سير أعلام النبلاء ، الذهبي ، ج ٣ ، ص ٣١۴ و تاريخ الإسلام ، الذهبي ، ج ۵ ، ص ١۶ و تاريخ مدينة دمشق ، ابن عساكر ، ج ١۴ ، ص ٢٢٩ .

ابو بكر بيهقى از معروف روايت كرده كه وليد بن عبد الملك از زهرى پرسيد سنگ‌هاى بيت المقدس در روز كشته شدن حسين بن على چه حالتى به خود گرفتند ، زهرى گفت : به من خبر دادند كه در روز شهادت حسين بن علي هر سنگى را كه از زمين بر مي داشتند در زير او خون تازه مي ديدند .

عَنْ أُمِّ حَيَّانَ قَالَتْ يَوْمَ قُتِلَ الْحُسَيْنُ أَظْلَمَتْ عَلَيْنَا ثَلَاثاً وَ لَمْ يَمَسَّ أَحَدٌ مِنْ زَعْفَرَانِهِمْ شَيْئاً فَجَعَلَهُ عَلَى وَجْهِهِ إِلَّا احْتَرَقَ وَ لَمْ يُقْلَبْ حَجَرٌ بِبَيْتِ الْمَقْدِسِ إِلَّا أُصِيبَ تَحْتَهُ دَماً عَبِيطاً

تهذيب الكمال ، المزي ، ج ۶ ، ص ۴۳۴ و تاريخ مدينة دمشق ، ابن عساكر ، ج ١۴ ، ص ٢٢٩ و ...

از ام حيان نقل است كه گفت : روز شهادت حسين اسمان سه شبانه روز تاريك شد وهر كس دست به زعفران مي زد دستش مي سوخت و زير هر سنگي در بيت المقدس خون ديده مي شد .

محمد بن عمر بن علي عن أبيه قال أرسل عبد الملك إلى ابن رأس الجالوت فقال هل كان في قتل الحسين علامة قال ابن رأس الجالوت ما كشف يومئذ حجر إلا وجد تحته دم عبيط .

تاريخ الإسلام ، الذهبي ، ج ۵ ، ص ۱۶ و تاريخ مدينة دمشق ، ابن عساكر ، ج ۱۴ ، ص ۲۲۹ – ۲۳۰ .

عبد الملك شخصي را نزد پسر راس الجالوت فرستاد تا از وي بپرسد كه آيا نشانه اي از كشته شدن حسين درعالم ديده شده است يا نه ، او در پاسخ گفت : هيچ سنگي از زمين بر داشته نشد مگر اينكه خون تازه ديده مي شد .

روایتای خیلی زیادی موجود که بخاطر عدم اطاله از ذکر انها اجتناب میکنیم

جمع بندی : سخن درباره اقامه مجالس حسینی و تشویق مردم به گریه کردن برای امام بود که ادلشو ذکر کردیم و متوجه شدیم که عزاداری و گریه کردن برای امام حسین علیه السلام یک سنت است که مدام اهل بیت علیهم السلام به ان توصیه میکردند و هر انچه که در اسمانها و زمین بود برای امام گریه کرده اند بجز وهابیت حتی سنگ خون کرد ولی یک وهابی خیر سبحان الله سنگ جماد شعور دارد ولی یک وهابی به اندازه یک سنگ هم شعور ندارد ... سبحان الله

تطبيق

فصل دوم را با ذکر فرمایشی از ابی عبدالله الحسین علیه السلام شروع میکنیم که میفرمایند:

إنَّ النّاسَ عَبیدُ الدُّنیا، وَ الدّینُ لَعقٌ عَلی ألسِنَتِهِم یَحوطونَهُ ما دَرَّت مَعایِشُهُم، فَإِذا مُحِّصوا بِالبَلاءِ قَلَّ الدَّیّانونَ

مردم، بنده دنیایند و به ظاهر، دم از دین می زنند و تا زمانی که زندگی‌شان تأمین شود، از آن دفاع می‌کنند؛ امّا چون در بوته آزمایش قرار گیرند، دینداران اندك اند .

تحف العقول، ص۲۴۵

تقدیم به ساحت مقدس امام زمان روحی و ارواح العالمین لتراب مقدمه الفداء و مرجعیت شیعه و دفاع از سلف صالح رحمهم الله بر خود واجب دیده ام که یک مقاله ای درباره تطبیر که سلف صالح ما بدان عمل میکردند و امروز و هر ساله در دهم ماه محرم الحرام برای تاسی با واقعه اندوهگین ان روز تاریخی که پاکترین خون با ان وحشیت و با لب تشنه با چاقویی غیر حاد ریخته شد و اهل بیت عصمت و طهارت به اسارت کشیده شده اند

*هجومی بسیار شنیع به مطبرین شده است که بعضا میگویند این از طرف انگلیس است بعضا میگویند بدعت است و جالب اینجاست که حتی وهابیت هم به اندازه شیعیان به این قضیه اعتراض نکرده است و همواره به ساحت مقدس مرجعیت از این جهت توهین شده است**

تطبیرچیست و ادله ان چه میباشند ؟

تطبیر بر وزن تفعیل است یعنی زخمی کردن سر به وسیله هر شئ برنده اعم از تیغ چاقو شمشیر قمه ....

اما ادله تطبیر :

(مرجع عالیقدر جهان اسلام ایت الله العظمی بشیر نجفی دام ظله فرمودند : قمه که بزنیم بر سر خودتان که نمیزنیم سر خودمان است اختیارش را داریم)

قبل از همه چیز دلیلی بر حرمت تطبیر وجود ندارد نه دلیلی عام وجود دارد و نه دلیلی خاص بلکه عکس ان موجود است که ادل جواز ان بلکه مستحب بودن ان است

یک قاعده فقهی وجود دارد (الاصل فی الاشیاء الاباحه) اصل در هر شئ بر جواز ان است وقتی با فردی که تطبیر را حرام میداند باید به ان فرد گفت دلیلت بر حرمت تطبیر چه هست نه عکس ان ... زیرا انان از ما دلیلی بر تطبیر میخواهند .انها باید دلیل حرمت را بدهند (

البينه على المدعي) کسي که منکر تطبير است باید دلیل خود را ارائه دهد نه کسی که قول به جواز ان داده است !

در احادیث متعددی از اهل بیت علیهم السلام امده است که :

((۲۲۰۵۳)) ۴ ـ وعن علي بن إبراهيم، عن هارون بن مسلم، عن مسعدة بن صدقة، عن أبي عبدالله (عليه السلام) قال: سمعته يقول: كل شيء هو لك حلال حتى تعلم أنه حرام بعينه فتدعه من قبل نفسك.... والاشياء كلها على هذا حتى يستبين لك غير ذلك، أو تقوم به البينة.

امام صادق علیه السلام: همه چیز برای تو حلال است، مگر آن که دقیقا بدانی آن حرام است؛ که در این صورت باید آن را وا گذاری ... همه چیزها همین حکم را دارند تا زمانی که خلاف آن برایت روشن شود یا دلیل آشکاری بر آن اقامه شود

الكتاب : وسائل الشيعة

المؤلف : الفقيه المُحدّثِ الشيخُ مُحمّدْ بن الحسن الحر العاملي

ج ۱۷ ص۸۹

: وقال الصادق (عليه السلام): كلّ شيء مطلق حتّى يرد فيه نهي

هر چیزی مطلق است تا زمانی که در ان نهیی وارد نشده باشد

الكتاب : وسائل الشيعة المؤلف : الفقيه المُحَدّثِ الشيخُ مُحمّدْ بن الحسن الحُر العاملي

ج ۶ ص ۲۸۹

[۳۰۴۲۵] ۲ ـ وعنه عن عبد الله بن سنان ، قال : قال أبو عبد الله (عليه السلام) : كل شيء يكون فيه حرام وحلال فهو لك حلال ابدا ، حتى تعرف الحرام منه بعينه فتدعه .

امام صادق علیه السلام: هر چیزی که حلال و حرامی در آن باشد همواره برایت حلال است تا آنگاه که دقیقا حرام آن را بشناسی و آن را وا گذاری

الكتاب : وسائل الشيعة

المؤلف : الفقيه المُحَدّثِ الشيخُ مُحمّدْ بن الحسن الحُر العاملي ج ۲۴ ص ۲۳۶

پس اصل حلیت تطبیر است و هیچ دلیلی بر حرمت این امر ندارد بلکه عکس ان موجود است اما با این وجود ما ادله تطبیر را ذکر خواهیم کرد و قصد طعن و جسارت به هیچکدام از

مراجع بزرگوار را نداریم همگی انها محترم هستند و تاج سر ما هستند و اجتهاد محرمین تطبیر بر خودشان و مقلدانشان حجت است و ما طعنی بر ان انان نخواهیم زد بلکه هدف از ذکر این ادله برای دفاع از هجمه یک سری ادم بی سواد به این شعیره میباشد

ادله تطبیر را با ذکر حدیثی از امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف شروع خواهیم کرد

۱:

حضرت بقیة الله الاعظم(علیه السلام) خون به جای اشك گریه میکنند !

فَلَئِنْ أَخَّرَتْني الدُّهورُ، وَعاقَني عَنْ نَصْرِكَ الْمَقْدُورُ، وَلَمْ أَكُنْ لِمَنْ حارَبَكَ مُحارِباً وَلِمَنْ نَصبَ لَكَ الْعداوَةَ مُناصِباً فَلاَندُبَنَّكَ صَباحاً وَمَساءً وَلاَبكِيَنَّ لَكَ بَدَلَ الدُّمُوعِ دَماً، حَسْرَةً عَلَيْكَ، وَتَأَسُّفاً عَلى ما دَهاكَ وَتَلَهُّفاً، حَتّى أَمُوتَ بِلَوْعَةِ الْمُصابِ، وغُصَّةِ الْاكْتِيابِ.

«بحارالانوار»، علاّمه محمّد باقر مجلسی، بیروت، مؤسسه الوفاء، ج ۹۸، ص ۳۱۷.

پس اگرچه زمانه مرا به تأخير انداخت و مقدّرات الهی مرا از يارىِ تو بازداشت و نبودم تا با آنان كه با تو جنگيدند بجنگم و با كسانى كه با تو دشمنى ورزيدند به ستيز برخيزم، در عوض، از روى حسرت و تأسّف و اندوه بر مصيبت هايى كه بر تو وارد شد، صبح و شام نالانم و به جاى اشك براى تو خون گريه مى كنم، تا زمانى كه از سوزِ مصيبت و گلوگيرى حزن و اندوه، زندگى ام به پايان رسد.

واضح است که خون ریختن از چشمان بسیار شدیدتر و دردناکتر از قمه زنی سینه زنی زنجیر زنی و غیرهم است وقتی امام معصوم بر خود اجازه میهد خون گریه کند چرا شیعیانش بر انها تطبیر محرم باشد درحالی که ضررش کمتر از خون گریه کردن است !؟

خون گریه کردن ممکن است باعث کوری چشم شود مطبرین که توانایي تحمل این نوع گریه را ندارند تطبیر میکنند بلکه در ادامه قول امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف مرگ را برای خود در این سبیل جائز میداند و ارزو میکند ... فتآمل ایها القارئ الکریم

۲: جواز جزع برامام حسین علیه السلام

تطبیر و زنجیر زدن از بدون شک از باب جزع میباشد و جزع هم به اتفاق اهل لغت چیزی است که ضد نقیض صبر باشد یا به عبارتی اندوهگینی بدون حد میباشد

لذا هر فعلی که از صاحب مصیبت صادر شود که ضد نقیض صبر باشد جزع محسوب میشود و بدون شک یکی از این امور تطبیرمیباشد و در روایات اهل بیت علیهم السلام حد و حدودی برای ان اشاره نشده است بلکه با توجه به روایات اهل بیت علیهم السلام به این نتیجه میرسیم که تطبیر و زنجیر زنی به حد جزع نمیرسند زیرا که جزع اهل بیت سلام الله علیهم تا حد مرگ رسیده است و اکثر فقهایی که تطبیررا جائز بلکه مستحب میداند شرط کرده اند که ضرر معتد به نداشته باشد

به عبارتی تطبیر . قمه زنی . زنجیر زنی . تیغ به حد جزع اهل بیت علیهم السلام نمیرسند و وقتی که کبرای این امر یعنی جزع اهل بیت ثابت شده باشد صغرای ان که تطبیر است از باب تحقق مناط ثابت خواهد شد

مجموعه ای از روایات اهل بیت سلام الله علیهم را ذکر خواهیم کرد

خبر اول :

ابن قولویه در کتاب کامل الزیارات با سند صحیح نقل میکند :

حدثنی ابوالقاسم جعفر بن محمد بن قولویه قال : حدثنی ابو عیسی عبید الله بن الفضل بن محمد بن هلال الطائی البصری قال : حدثنی ابو عیسی عبید الله بن الفضل بن محمد بن هلال الطائی البصری قال : حدثنی ابو عثمان سعید بن محمد قال : حدثنا محمد بن سلام بن یسار، الکوفی قال : حدثنی احمد بن محمد الواسطی قال : حدثنی عیسی بن ابی - شبیة القاضی قال : حدثنی نوح بن دراج قال : حدثنی قدامة بن زائدة ، عن ابیه (قال : قال علی بن الحسین علیه السلام :

فانه لما اصابنا بالطف ما اصابنا و قتل ابی علیه السلام و قتل من کان معه من ولد و اخوته و سائر اهله و حملت حرمه و نساوه علی الاقتاب یراد بناالکوفة ، فجعلت انظر الیهم صرعی ولم یواروا فعظم ذلك فی صدری و اشتد لما اری منهم قلقی فکادت نفسی تخرج و تبینت ذلك منی صدری و اشتد لما اری منهم قلقی ، فکادت نفسی تخرج و تبینت ذلك منی عمتی زینب الکبری بنت علی علیه السلام فقالت : مالی اراك تجود بنفسك یا بقیة جدی و ابی و اخوتی ؟!! فقلت : و کیف لا اجزع و اهلع و قد اری سیدی و اخوتی و عمومتی و ولد عمی واهلی مصرعین بدمائهم ، مرملین بالعری ، مسلبین ، لا یکفون و لا یوارون

کامل الزیارات ص ۲۷۸

زمانی که در طف (کربلا) آن مصیبت به ما وارد گشت و پدرم علیه السلام و تمام فرزندان و برادران و جمیع اهلش که با او بودند کشته شدند و حرم و زنان آن حضرت را بر روی شتران بی جهاز نشانده و ما را به کوفه برگرداندند پس به قتلگاه ایشان چشم دوختم و ابدان طاهره ایشان را برهنه و عریان دیدم که روی خاك افتاده و دفن نشده اند، این معنا بر من گران آمد و در سینه ام اثرش را یافته و هنگامی که از ایشان چنین منظره ای را مشاهده کردم اضطراب و بی آرامی در من شدت یافت به حدی که نزدیك

بود روح از کالبدم خارج شود، این هیات و حالت را وقتی عمه ام زینب کبری دختر علی بن ابی طالب علیه السلام از من مشاهد نمود فرمود: این چه حالی است از تو می بینم ، ای یادگار جد و پدر و بردارم چرا با جان خود بازی می کنی ؟!

من گفتم :

چگونه جزع و بی تابی نکنم در حالی که می بینم سرور و برادران و عموها و پسر عموها و اهل خود را در خون خویش طپیده ، و عریان و برهنه بوده جامه هایشان را از بدن بیرون آورده اند،

در این روایت امام زین العابدین علیه السلام میگوید : (فکادت نفسی تخرج) نزدیک بود روحم از کالبدم خارج شود (مالی اراك تجود بنفسك) چرا با جان خود بازی می کنی^ یعنی امام سجاد علیه السلام از شدت مصیبت و بیتابی نزدیک بود بمیرد نزدیک بود جانش را از دست بدهد ایا جان ما عزیزتر از جان امام سجاد علیه السلام است ؟؟ جزع تطبیر کجا و جزع امام سجاد علیه السلام کجا !؟

وقتی که امام سجاد علیه السلام این کار را با خود میکند و نزدیک است جانش را از دست بدهد یک زخم ساده بر سر تحریم میشود و با ان میجنگند !!! و به مراجع مستحل تطبیر ایراد گرفته میشود و توهین میکنند!؟

روايت دوم : امام علي عليه السلام

خطبه ۲۷ نهج البلاغه

وَ الَّذي نَفْسي بِيَدِهِ لَقَدْ بَلَغَني أَنَّ الرَّجُلَ مِنْهُم كَانَ يَدْخُلُ عَلَى الْمَرْأَةِ الْمُسْلِمَةِ وَ الأُخْرى الْمُعَاهِدَةِ ، فَيَهْتِكُ سِتْرَهَا ، وَ يَأْخُذُ الْقِنَاعَ مِنْ رَأْسِهَا ، وَ يَنْتَزِعُ حِجْلَهَا وَ قُلْبَهَا وَ قَلاَئِدَهَا وَ رُعُثَهَا مَا تَمْتَنِعُ مِنْهُ إِلاَّ بِالاِسْتِرْجَاعِ وَ الاِسْتِرْحَامِ وَ النِّدَاءِ : يَا لَلْمُسْلِمِينَ ، فَلا يُغِيثُهَا مُغيثٌ ، وَ لاَ يَنْصُرُهَا نَاصِرٌ. ثُمَّ انْصَرَفُوا وَافِرِينَ ، مَا نَالَ رَجُلاً مِنْهُمْ كَلْمٌ ، وَ لاَ أُرِيقَ لَهُ دَمٌ فَلَوْ أَنَّ امْرَأً مُسْلِماً مَاتَ مِنْ بَعْدِ هذَا أَسَفاً ، مَا كَانَ بِهِ مَلُوماً ، بَلْ كَانَ بَارّاً مُحْسِناً

کار را به آنجا رسانیده اند که شنیده ام که یکی از آنها بر زن مسلمانی داخل شده و دیگری ، بر زنی از اهل ذمّه و، خلخال و دستبند و گردنبند و گوشواره اش را ربوده است . و آن زن جز آنکه انّا لله ... گوید و از او ترحم جوید چاره ای نداشته است . آنها پیروزمندانه ، با غنایم ، بی آنکه زخمی بردارند، یا قطره ای از خونشان ریخته شود، بازگشته اند. اگر مرد مسلمانی پس از این رسوایی از اندوه بمیرد، نه تنها نباید ملامتش کرد بلکه مرگ را سزاوارتر است .

سزاواری مرگ بخاطر یک زن مسیحی !!

اگر کمی در این خطبه از امام علیه السلام تامل کنیم متوجه خواهیم شد که امام علی علیه السلام مرگ را بر اثر هتک حرمت و ربودن گردنبند یک زن مسیحی سزاوار میشمارد وکسی را که بخاطر این قضیه بمیرد سرزنش نمیکند بلکه میگوید سزاوار است پس فکرش را کنید نظر امام علی علیه السلام درباره کسی که بخاطر فرزندانش و اهل بیتش حضرت رقیه حضرت زینب حضرت رباب حضرت ام کلثوم امام سجاد علیه السلام ابو الفضل العباس قمر بنی هاشم علیهم السلام سر خود را زخمی کند ایا مورد ملامت و سرزنش امام علی علیه السلام خواهد گرفت !

روایتایي در استحباب زیارت امام حسین علیه السلام در حین خطر:

ابن قولویه در کتاب کامل الزیارات با سند صحیح نقل میکند :

حدثنی ابي رحمه الله و علی بن الحسین ، عن سعد بن عبد الله ، عن محمد بن احمد بن حمدان القلانسي ، عن محمد بن الحسین المحاربي ، عن احمد بن میثم عن محمد بن عاصم ، عن عبد الله بن النجار قال : قال لی ابو عبد الله علیه السلام : تزورون الحسین علیه السلام و ترکبون السفن فقلت : نعم ، قال : اما علمت انها اذا انکفات بکم نودیتم : الا طبتم و طابت لکم الجنة !.

عبد الله بن نجار نقل کرده ، وی گفت :حضرت ابو عبد الله علیه السلام به من فرمودند:آیا به زیارت حضرت امام حسین علیه

السلام می روید؟ و آیا بر کشتی سوار می شوید و به زیارت آن حضرت می روید؟

عرض کردم : بلی .

حضرت فرمودند: آیا می دانی هر گاه کشتی شما را در دریا واژگون کند منادی ندا می کند: آگاه باشید! خوشا بحال شما، بهشت بر شما گوارا باد

این خبر دال بر جواز بلکه استحباب زیارت امام حسین علیه السلام در حین خطر و احتمال هلاک نفس و کشته شدن میکند

وقتی امام علیه السلام کشته شدن در سبیل امام حسین را جائز میداند چه رسد به تطبیر که در ان مخاطره ای وجود ندارد !!؟

روایت دوم :

ابن قولویه در کتاب کامل الزیارات :

الباب الاربعون دعاء رسول الله و علی و فاطمة و الائمة علیه السلام الزوار الحسين علیه السلام

حدثنی ابی ؛ و محمد بن عبد الله ؛ و علی بن الحسين ؛ و محمد بن الحسن رحمهم الله جميعا، عن عبد الله بن جعفر الحميری ، عن موسى بن عمر، عن حسان البصری ، عن معاوية بن وهب ، عن ابی عبد الله علیه السلام قال : قال لی : يا معاوية لا تدع زيارة قبر الحسين علیه السلام

لخوف ، فان من ترك زيارته رای من الحسرة ما يتمنى ان قبره كان عنده اما تحب ان يرى الله شخصك و سوادك فيمن يدعو له رسول الله صلى الله عليه و آله و على فاطمة و الائمة عليه السلام .

از معاوية بن وهب ، از حضرت ابا عبد الله عليه السلام ، وی گفت :
امام صادق عليه السلام به من فرمودند: ای معاويه به جهت ترس و وحشت زيارت قبر حضرت امام حسين عليه السلام را ترك مكن زيرا كسيكه زيارت آن حضرت را ترك كند چنان حسرتی بخورد كه آرزو نمايد قبر آن حضرت نزد او باشد و بتواند زياد به زيارتش برود، آيا دوست داری كه خدا تو را در زمره كسانی ببيند كه حضرت رسول صلی الله عليه و آله و حضرات علی و فاطمه و ائمه عليه السلام در حقشان دعاء فرموده اند.

روایت سوم:

عن الاصم ، عن ابن بكير، عن ابی عبد الله عليه السلام قال : قلت له : انی انزل الارجان قلبی ينازعنی الی قبر ابيك ، فاذا خرجت فقلبی و جل مشفق حتى ارجع خوفا من السطان و السعاة و اصحاب المسالح ، فقال : يا ابن بكيرا ما تحب ان يراك الله فينا خائفا؟ اما تعلم انه من خاف لخوفنا اظله الله فی ظل عرشه ، و كان محدثه الحسين عليه السلام تحت العرش ، و آمنه الله من افزاع يوم القيامة ، يفزع الناس و لا يفزع ، فان فزع و قرته الملائكة و سكنت قلبه بالبشارة .

از ابن بكير، از حضرت ابی عبد الله عليه السلام نقل كرده ، وی گفت : محضر مبارك امام عليه السلام عرضه داشتم : من به شهر ارجان وارد شده و در آنجا نازل شدم ولی قلب و دلم آرزوی زيارت قبر مطهر پدر بزرگوارتان را داشت لذا از شهر به قصد

زیارت آن جناب خارج شدم اما دلم ترسان و لرزان بود و از خوف و ترس سلطان و ساعیان و عمال وی و مرزبان تا زمان مراجعت در وحشت و دهشت بودم .
حضرت فرمودند: ای پسر بکیر آیا دوست نداری که خداوند تو را از کسانی که در راه ما ترسان و خائف می باشند محسوب فرماید؟
آیا می دانی کسی که به خاطر خوف ما خائف باشد حقتعالی او را در سایه عرش مکان دهد و هم صحبتش حضرت امام حسین علیه السلام در زیر عرش می باشد و حق تعالی او را از فزع های روز قیامت در امان می دارد، مردم به فزع و جزع آمده ولی او فزع نمی کند، پس اگر فزع کند فرشتگان آرامش کرده و بواسطه بشارت دادن قلبش را ساکت و ساکن می نمایند.

* در این زمینه روایتهایی متواتر وجود دارد که از انها میشود نتیجه گیری کرد که زیارت امام حسین علیه السلام در حین ترس مستحب است چنانکه خطر کشته شدن و هلاکت را داشته باشد که اگر فرد زائر در این زمینه کشته شود نتیجه اش بهشت خواهد بود

با توجه به تاکید اهل بیت علیهم السلام درباره زیارت امام حسین علیه السلام حتی اگر نتیجش کشته شدن در این زمینه باشد تا اینکه سبب شود شعائر امام حسین احیاء شود پس قیمت ضرر به نفسی که بلفرض وقوع ضرر حین قمه زدن چه میتواند باشد ؟؟

*تطبیر نوعی حجامت است

حجامت یکی از اموری است که امروزه در طب سنتی شایع هست و اهل بیت علیهم السلام به ان دستور داده اند حجامت هم ممکن است بین دو کتف باشد و هم ممکن است روی سر باشد و نتیجش هم اخراج خون از سر است اهمیت این امر را از زبان اهل بیت خواهیم شنید

خبر اول : حجامت پیامبر اکرم علیه الصلاه و السلام

الجامع الصحيح المختصر ، اسم المؤلف: محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي الوفاة: ٢٥٦ ، دار النشر : دار ابن كثير , اليمامة - بيروت - ١٤٠٧ - ١٩٨٧ ، الطبعة : الثالثة ، تحقيق : د. مصطفى ديب البغا
٥٣٧٣ حدثنا إِسْمَاعِيلُ قال حدثني سُلَيْمَانُ عن عَلْقَمَةَ أَنَّهُ سمع عَبْدَ الرحمن الْأَعْرَجَ أَنَّهُ سمع عَبْدَ اللَّهِ بن بُحَيْنَةَ يحدث أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم احْتَجَمَ بِلَحْيِ جَمَلٍ من طَرِيقِ مَكَّةَ وهو مُحْرِمٌ في وَسَطِ رَأْسِهِ وقال الْأَنْصَارِيُّ أخبرنا هِشَامُ بن حَسَّانَ حدثنا عِكْرِمَةُ عن بن عَبَّاسٍ رضي الله عنهما أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم احْتَجَمَ في رَأْسِهِ
صحيح البخاري ج ٥ ص ٢١٥٦

محمد بن اسماعيل بخارى به نقل از عبدالله بن بحينه ميگويد : پيامبر اكرم (ص) در محلي به نام «لحي جمل» در حال احرام، فرق سرش را حجامت نمود.

- و باز با سندی دیگر از ابن عباس رضوان الله علیه نقل میکند و میگوید : پیامبر سرش را حجامت فرمود

علامه مجلسی به نقل از کتاب معانی الاخبار شیخ صدوق :

١٢ – معاني الاخبار: عن أبيه، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله رفعه إلى أبي عبد الله جعفر بن محمد عليه السلام عن أبيه عليه السلام قال: احتجم النبي صلى الله عليه وآله في رأسه وبين كتفيه وفي قفاه ثلاثا، سمى واحدة " النافعة " والاخرى " المغيثة" والثالثة المنقذة

الكتاب : **بحار الأنوار**
المؤلف : **العلم العلامة الحجة فخر الامة المولى الشيخ محمد باقر المجلسي " قدس الله سره "**
الناشر : **مؤسسة الوفاء – بيروت – لبنان** ج ٥٩ ص ١١٢

امام باقر علیه السلام میفرمایند : پیغمبر اکرم (ص) در سر میان دوشانه و در پشت هرسه جا حجامت کرده ویکی را سودمند و دیگری را فریادرس و سومی را نجات بخش نامیده است

بحار الأنوار / جزء ٥٩ / صفحة [١٢٩]

٩٣ - الكافي: عن عدة من أصحابه، عن سهل بن زياد، عن الحسن بن علي بن فضالة، عمن
ذكره عن أبي عبد الله عليه السلام قال: الحجامة في الرأس هي المغيثة تنفع من كل داء
إلا السام، وشبر من الحاجبين إلى حيث بلغ إبهامه.

امام صادق عليه السلام گفتند حجامت در سر همانا فرياد رس است براى هر بيمارى نفع دارد بجز مرگ))

بحار الأنوار / جزء ٥٩ / صفحة [١٢٠]
٤٤ - ومنه: عن أحمد بن محمد، عن أبيه محمد بن خالد، عن ابن بكير، عن زرارة، قال:
سمعت أبا جعفر محمد بن علي الباقر عليه السلام يقول: قال رسول الله صلى الله عليه
وآله: **الحجامة في الرأس شفاء من كل داء إلا السام**

پيامبر اكرم (ص) گفتند : حجامت در سر دواى هر بيمارى است بجز مرگ)

۴۵ - ومنه: عن الخضر بن محمد، عن الخزاذيني (۶)، عن
أبي محمد البردعي عن صفوان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: كان رسول الله صلى
الله عليه وآله يحتجم (۷) ثلاثة: واحدة منها في الراس يسميها " المتقدمة " (۸)
وواحدة بين الكتفين يسميها " النافعة " وواحدة بين الوركين يسميها " المغيثة

پیامبر اکرم سه مکان احتجام میکردند : یکی در سر است که انرا فریاد رس مینامید و
دیگری بین کتفین است که انرا فریاد رس میگفت و دیگری در کمر است که انرا
نجات بخش مینامید

*از مجموع این روایات متوجه میشویم که حجامت در سر یک امر نبوی هست و
مستحب میباشد و پیامبر اکرم (ص) انرا انجام داده است و به ان دستور داده است
و فایدش هم شفای هر بیماری میباشد بجز مرگ ...
حجامت در سر هم خروج خون از سر است منتهی یک فرقی که با تطبیر دارد در این
است که فرد مطبر تطبیرش برای امام حسین و احیای شعائر امام حسین است که به
خودی خود حجامت است ولی فردی که حجامت در سر میکند هدف و نیتش برای
منفعت شخصی خود است و بدون شک حجامت کردن و خروج خون از سر بخاطر
امام حسین علیه السلام که همان تطبیر است بهتر و اولی از حجامت در سر برای شفا
است زیرا که در تطبیر هر دوی این امور موجود است هم حجامت در سر و منفعتش
و هم جزع برای امام حسین علیه السلام

پس خود پیامبر اکرم (ص) تطبیر کرده است و خون از سر مبارکشان خارج شده است ولی به اسم حجامت*

رد بعضی از اشکالات مطرح شده توسط مدعین تحریم

*اشکال اول این است که میگویند : تطبیر در زمان معصومین علیهم السلام نبوده است و امری محدث و جدید است و نصی از معصومین در تائید ان نیست به عبارتی دیگر این امر بدعت است *

جواب : هر چیز جدیدی بدعت نیست اگر اینطور باشد اکثر احکام امروزی که نص صریحی در لسان شارع ندارد بدعت میباشد زیرا که روایت خاصی در باره این احکام صادر نشده است بلکه عام میباشند و بدعت تشریع در دین است نه افتاء بر جواز تطبیر که این امر را بر حسب اظهار نوعی جزع درباره امام حسین علیه السلام میدانند و فتوا بر جواز ان داده اند زیرا که احادیث اهل بیت علیهم السلام برای ما تعیین نکرده است که مصداق جزع چگونه باشد*

* میگویند تطبیر وهن است *

یکی از مهمترین اشکالاتی که درباره این شعیره از شعائر حسینی گرفته میشود وهن بودن تطبیر است بلکه شاید این مهمترین اشکال محرمین تطبیر میباشد

جواب :

هر دین و مذهبی شعائر خاص خود را دارد که باید به ان افتخار کند و امری که ما داریم دیگران ندارند و ان امام حسین علیه السلام است زیرا که واقعه طف در این عالم مثیل ندارد و تصویر این واقعه توسط اظهار جزع میسر است اگر یک فرد در غرب بیایید و به شما بگوید امام حسین که ۱۴۰۰ سال پیش فوت کرده است پس این سینه زنی و گریه زاری و اه و نال چیست!!! ایا باید گریه زاری را هم تحریم کنیم زیرا که امروزه این امر هم وهن است !

و به ان دسته از مردمی که میگویند این امر باعث استهزای مخالفین و وهن مذهب میشود میگوییم : دین و شعائر به به واسطه استهزاء مخالفین ترک نمیشود بلکه ما باید از کسی که لواط زنا و بغی را افتخار میداند به سخره بگیریم و متاسفانه امروزه عکس ان رخ داده است . امرزوه در بلاد اروپایی حجاب وهن است عاقلی میگوید چون گفتند وهن است باید حجاب را غیر جائز بدانیم ؟؟؟ امروزه چادر ناموسمان را وهن میدانند ایا باید بگوییم چون گفتند وهن است باید بگیم چشم چادر را تحریم میکنیم !!!!!! ای شیعیان وهابیت میگوید متعه وهن است کسی پیدا میشود که بگوید پس بگوییم حرام است ؟ ای شیعیان غیر مسلمانان میگویند

سنگسار وهن است کسی پیدا میشود که بگوید پس بگیم حرام است ؟ ای شیعیان مردم شما را بخاطر تبرک به ضریح ائمه و اولیاء الهی مسخره میکنند ایا باید انرا تحریم کنید ؟
عجیب است که چگونه به حرفها و ایرادایي که کفار و منافقین علیه ما ایراد میگیرند گوش میدهیم در حالی که الله عزوجل ما را از تصدیق فاسقین و کفار نهی کرده است !!!؟؟

یأ یها الذین ءامنوا إ ن جاءکم فاسق بنبإ فتبینوا اءن تصیبوا قوما بجهالة فتصبحوا على ما فعلتم نادمین (۶)الحجرات
۶ - ای کسانی که ایمان آورده اید اگر شخص فاسقی خبری برای شما بیاورد درباره آن تحقیق کنید، مبادا به گروهی از روی نادانی آسیب برسانید، و از کرده خود پشیمان شوید.

مسخره کردن و استهزاء از شعائر حسینی توسط فساق و کفار رخ میدهد که از اراجیف انها میباشد و انرا وهن حساب میکنند و خودشان وهن هستند از کی تا حالا تمسخر کفار باعث شده است که تعیین کنیم جائز چه هست و غیر جائز چه میباشد ؟؟
اگر هدف از تحریم ان وهن بودن است تا مخالفین از ما راضی باشند جواب ما از قران است :
و لن ترضی عنك الیهود و لا النصرى حتى تتبع ملتهم قل ان هدى الله هو الهدى و لئن اتبعت اهواءهم بعد الذى جاءك من العلم ما لك من الله من ولى و لا نصیر (۱۲۰) البقره
هرگز یهود و نصاری از تو راضی نخواهند شد تا (بطور کامل تسلیم خواسته های آنها شوی و) از آئین (تحریف یافته) آنان پیروی کنی بگو هدایت تنها هدایت الهی است ، و اگر از هوی و هوسهای آنها پیروی کنی ، بعد از آنکه آگاه شدهای هیچ سرپرست و یاوری از ناحیه خدا برای تو نخواهد بود.

حضرت محمد(ص) را مسخره کرده اند و العیاذبلله ایا حضرت به حرف ان ملعونین گوش دادند ؟ اساسا استهزاء یکی از اموری است تمام رسل با ان مواجه شده اند
چرا پیامبران الهی برای ما اسوه نباشند و به اخلاق و کردار انها مل نکنیم ؟

و لقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون(١٠) الانعام
جمعی از پیامبران پیش از تو را به باد استهزا گرفتند اما سرانجام آنچه را مسخره میکردند دامانشان را گرفت

و لقد اءرسلنا من قبلك فى شيع الا ولين (١٠)
و ما يأ تيهم من رسول إ لا كانوا به يستهزءون (١١)الحجر
١٠ - ما پیش از تو (نیز) پیامبرانی در میان امتهای نخستین فرستادیم .
١١ - هیچ پیامبری به سراغ آنها نمی آمد مگر اینکه او را به باد استهزاء می گرفتند.

و اذا رءاك الذين كفروا ان يتخذونك الا هزوا ٣٦ الانبياء
هنگامی که کافران تو را می بینند کاری جز مسخره کردن تو ندارند

يايها الذين امنوا لا تتخذوا الذين اتخذوا دينكم هزوا و لعبا من الذين اوتوا الكتب من قبلكم و الكفار اولياء و اتقوا الله ان كنتم مؤ منين (٥٧)

و اذا نادیتم الی الصلوة اتخذوها هزوا و لعبا ذلك بانهم قوم لا یعقلون (۵۸)
المائده

۵۷ - ای کسانیکه ایمان آورده اید، افرادی که آئین شما را بباد استهزاء و بازی می گیرند از اهل کتاب و مشرکان ، دوست و تکیه گاه خود انتخاب نکنید، و از خدا بپرهیزید اگر ایمان دارید.
۵۸ - آنها هنگامی که (اذان می گوئید و مردم را) به نماز می خوانید آنرا به مسخره و بازی می گیرند، این بخاطر آن است که آنها جمعی هستند که درك نمی کنند.

در این ایه فوق الله عزوجل میگوید مشرکان نماز خواندن را به سخریه

میگیرند اسهزاء میکنند ایا باید بخاطر ان نماز را تعطیل کنیم ؟؟؟

و در اخر به یک ضرب المثل عربی اشاره میکنم که میگوید : لا یضر السحاب نبح الکلاب

پارس کردن سگها ضرری به ابر نخواهد زد

پس ای شیعیان کرار همانند ابر باشید و کاری به مسهزئین نداشته باشید
*

وهن از دید حضرت ایت الله بهجت رحمه الله

فتاوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی بهجت رضوان الله علیه

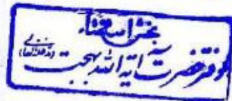
بسم الله الرحمن الرحیم

محضر مبارک حضرت آیه الله العظمی بهجت

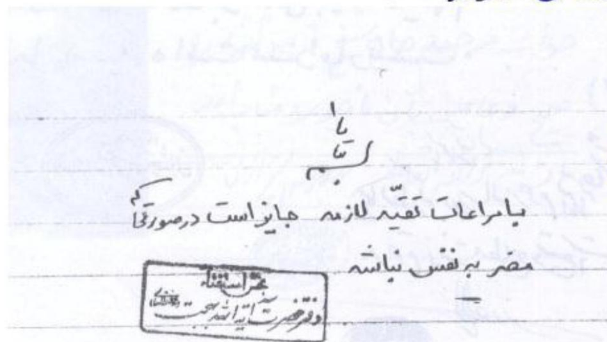
سلام علیکم
بعضی افراد مدعی هستند که برخی از انواع شعائر حسینی موجب میشود که دشمنان به استهزاء ما بپردازند و مذهب ما را مسخره کنند بنابرین انجام این اعمال حرام است.مستدعیست نظر مبارک را در این باره مرقوم فرمایید؟

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته

بسمه تعالی: این حرف‌ها اعتبار ندارد و الّا کافران گاهی نماز خواندن ما یا اعمال حج ما راهم مسخره می‌کنند.

دفتر حضرت آیة الله بهجت
بخش استفتاء

بسمه تعالی
با رعایت تقیه لازمه جایز است درصورتی که مضر به نفس نباشد

دفتر حضرت آیة الله بهجت
بخش استفتاء

بسمه تعالی
قمه زدن اگر موجب ضرر نفس نشود جایز است

فتوایی از مرحوم آیت الله العظمی بهجت رضوان الله علیه

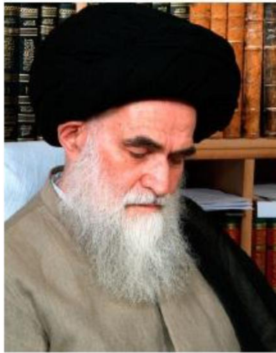
سؤال۱۰۷۹. فردی نذر کرده که اگر خداوند فرزندی به وی عطا نمود، هر سال در روز عاشورا به سر وی قمه بزنند، آیا نذر او صحیح است و در صورت صحّت از همان بدو تولد باید به این نذر عمل کند؟

پاسخ : تا عسر و حرجی نباشد، به نذرش عمل کند.

«کتاب استفتائات معظم له»

وهن از دید حضرت الله العظمی مرجع عالیقدر سید صادق روحانی دام ظله :

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی روحانی مد ظله العالی

قمه زدن از محبوب ترین امور است و هیچ مرجعی از آن منع نکرده است.

بسم الله الرحمن الرحیم
محضر مبارک مرجع عالیقدر حضرت ایه الله العظمی روحانی حفظه الله
سلام علیکم
خواهشمند است به دو سوال زیر پاسخ دهید:
١)ایا قمه زدن در شرایط کنونی باعث وهن مذهب شیعه است؟
٢)در پاسخ کسانی که معتقدند قمه زدن باعث وهن مذهب است گاهی گفته میشود که دشمنان اسلام به تمامی شعائر دینی و حسینی حمله میکنند و اختصاص به قمه زنی ندارد،ایشان جواب میدهند که تنها اگر واجبات مورد حمله قرار بگیرند ساقط نمیشوند،سوال این است که ایا در این موارد فرقی بین عمل واجب یا مستحب و...وجود دارد؟

باسمه جلت اسمائه

قمه زدن در عزای حضرت سید الشهداء سلام الله علیه از محبوب‌ترین امور است چون از شعائر حسینیه است که بواسطه آن شعائر اسلام باقی است و مخالفین چون تاثیرات آن را در بقاء و قوه اسلام [illegible] دیده اند به بهانه‌های واهی این حرفهای غیر منطقی را میزنند برای مشوب کردن اذهان ساده لوحان اخیرا من در نظرم فتوای آن مرجع بزرگ که نوشته است اگر کسی فتوی بوجوب کفائی قمه زدن در این زمان را بدهد من با او اعتراضی ندارم ـ تقویت شده است

و بدتر از این اعتراض کم گفته‌اند اگر عمل مستحبی موجب وهن مذهب بشود ـ آن عمل از استحباب قطعا ساقط میشود فنستجیر بالله مسلمان چه طور ممکن است در مقابل روایات متواتره که دال است بر آنکه حلال محمد حلال الی یوم القیامة و حرامه حرام الی یوم القیامة این گونه حرفها را بزند بلی چنانچه یک مرجع تقلید مسلم در یک زمان خاصی بواسطه عناوین ثانویه بفرماید در این زمان من میگویم قمه نزنند ـ در آن زمان من هم میگویم بواسطه گفتن آن مرجع نزنید فعلا آن زمان نیست

٢ محرم ١٤٢٨ الروحانی

وهن از دید حضرت ایت الله العظمی سید صافی گلپایگانی دام ظله :

استفتاء ازحضرت آیت الله العظمی صافی گلپایگانی مد ظله العالی

سوال: سماحه المرجع الدینی الاعلی آیه الله العظمی الصافی الکلبایکانی حفظه المولی تعالی السلام علیکم و رحمه الله و برکاته شیخنا العظیم البعض یدعی ان الشعائر الحسینیه کاللطم والتطبیر و....توجب الاستهزاء فتغیر حکمه و تصیر حراما،هل هذا الکلام صحیح فی رایکم؟؟

بسم الله الرحمن الرحيم
عليكم السلام ورحمة الله وبركاته
الدعايات المذكورة لا ينبغي الاعتناء بها فان الجزع
مكروه الا لمصاب سيد الشهداء عليه السلام
والجزع يختلف باختلاف البلاد والازمنة
فان صدق الجزع على فعل معين فهو مستحب
ولا ينبغي الاصغاء الى كلام الاعداء والمبغضين
لاهل البيت عليهم السلام ٢٧/صفر/١٤٢٩

سؤال : بعضی ادّعا می کنند که شعائر حسینی همچون لطم و قمه زنی و... موجب استهزاء و مسخره می شود، لذا حکمش تغییر کرده و حرام می گردد.آیا این کلام در نظر شما صحیح است؟

پاسخ : به ادعاهایی که ذکر شد اهمیتی داده نمی شود؛ همانا جزع مکروه است مگر بر مصیبت سیدالشهداء علیه السلام. و جزع به اختلاف مناطق و زمانها مختلف است، پس اگر بر عملی معین جزع صدق نمود، آن عمل مستحب است و به کلام دشمنان و آنها که بغض اهل بیت علیهم السلام را دارند اهمیت داده نمی شود. ۲۷صفرالمظفر۱۴۲۹

پس اشکال وهن بودن منتفی میباشد و هرگز نمیتواند سبب تحریم یک امر شود

از اموری که ایضا مطرح میشود اهدای خون است !!!
میگویند اهدای خون بهتر از قمه زدن و به هدر دادن خون است زیرا که این خون بدرد جامعه میخورد چرا انرا روی زمین هدر دهیم ؟؟؟

جواب :

قمه زدن با اهدای خون ماهیت ان فرق میکند ایا کسی میتواند بگوید که چرا حجامت میکنید بروید و خون حجامت را به بانک خون بدهید افضل است !؟؟
قمه زدن اثر ان درمانی میباشد درحالی که خون دادن ممکن است مسبب ضرر باشد !!
امر بعدی این است که خون سر با خون رگ فرق میکند . خونی که از رگها گرفته میشود خونی سالم و مفید است . درحالی که خونی که از سر خارج میشود خونی فاسد و مضر است و خروج ان از سر فوائد متعددی بهمراه دارد .
ایضا مطبرین در سال یک بار تطبیر میکنند و در سائر ایامهای سال میتوانند خون اهدا کنند . اگر مطبرین به شما بگویند در سال ۳۶۵ روز میباشد و در یکی از این ایام بجز دهم محرم میروم و خون اهدا میکنم جواب شما چیست ؟!
و ایضا اهدای خون هیچوقت نمیتواند از شعائر حسینی باشد . و شما که میگوید تطبیر امری بدعت است و در زمان اهل بیت نبوده است ایضا اهدای خون نبوده است

پس طبق منطق شما این امر ایضا سبب ضرر میشود چون بنده میدونم وقتی ادم خون بدهد سرگیجه میگیرد و ضعف میکند !! نوعی ضرر محسوب میشود چرا به خود نمیگویید این ضرر ممکن است بد باشد و برای ان ثوابی هم در نظر گرفته نمیشود و بدعت است !؟؟؟ هر پاسخی که بدهید ایضا این یکی از پاسخهای ما در باره شعیره تطبیر خواهد بود.

در باره این امر هم از مراجع عظام سوال شد که چند نمونه از فتواهای این بزرگواران نقل میکنیم

ایة الله العظمی سید صادق روحانی دام ظله الشریف

فتاوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی روحانی مد ظله العالی

بسم الله الرحمن الرحیم
محضر مبارک حضرت آیه الله العظمی سید صادق روحانی
سلام علیکم
قمه زدن افضل است یا اهدای خون؟ایا اهدای خون ارتباطی به عزای سیدالشهدا دارد؟
والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته

باسمه جلت اسمائه
قمه زدن افضل است، و اهداء خون ارتباط با عزاداری ندارد
۳۰ شعبان ۴۲۷ الروحانی

سوال: **حکم قمه زنی در صورتی که موجب وهن مذهب گردد چیست؟**

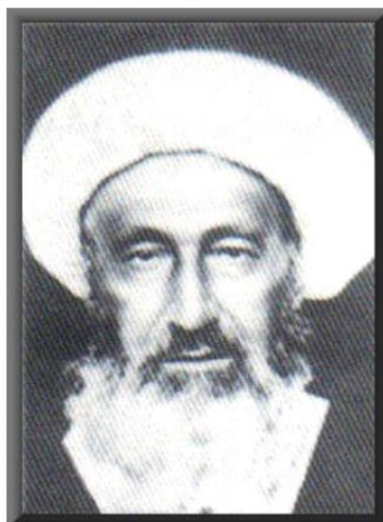
جواب: **«اصلا موجب وهن نمی شود، بلکه عکس آن مشهود است»**

***

«قمه زنی از مصادیق تعظیم شعائر الهی، احیاء دین و اسـلام و ازمسـتحبات مؤکد می باشد؛ و احدی دربارهٔ آن مخالفت نمی کند مگر کسی که در قلبش مرض باشد یا امر بر او مشتبه شده باشد، از ایشان به خدا پناه می بریم.»

سایت رسمی ایشان (عربی)؛قسمت استفتائات،بخش عزاداری

فصل اخر : فتاوای برخی مراجع درباره جواز و استحباب تطبیر

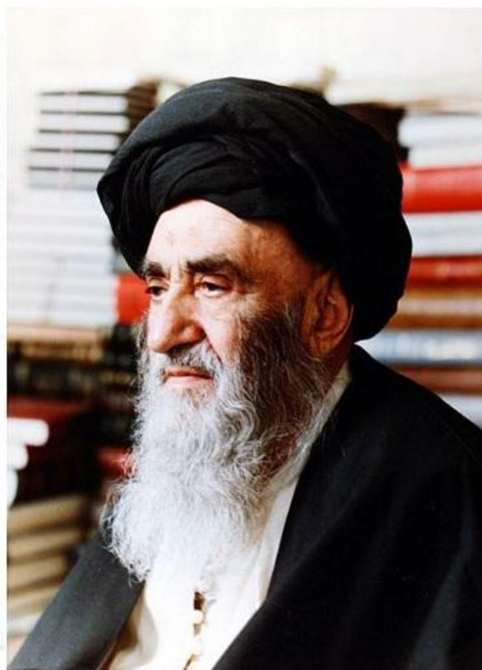
فتوای جامع استاد الفقهاء و المجتهدین آیت الله العظمی میرزای نائینی أعلی الله مقامه پیرامون شعائر حسینی و قمه زنی :

«دوم : هیچ اشکالی نیست در جواز (جایز بودن) سینه زدن و با دست لطمه زدن بر صورت حتی اگر به حدی برسد که صورت و بدن سرخ و سیاه شود بلکه اقوی (محکم تر) جواز زنجیر زدن است بر شانه و پشت به حدی که بدن را سرخ و سیاه کند، بلکه اگر به حدی باشد که به بیرون آمدن کمی خون منجر گردد، بنابر اقوی اشکالی ندارد. و اما **بیرون آمدن خون از پیشانی در اثر شمشیر و قمه زدن در صورتی که از ضرر آن محفوظ باشد جایز است.** بیرون آمدن خون بدون صدمه رسیدن به استخوان پیشانی که عادتاً هم زیان نمی رساند و مانند اینها، چنانکه اشخاص عارف به آن، قمه می زنند و طوری هم می زنند که صدمه به استخوان سر نمی رساند.

اگر در حال قمه زدن مطمئن بود که بر حسب عادت برایش ضرر ندارد ولی بعد از زدن بقدری بیرون آمد که مضر بود کشف از حرمت آن نمی کند مانند کسی که وضو بگیرد یا غسل کند و گمان دارد استعمال آب برایش ضرر ندارد یا روزه می گیرد و گمان دارد برایش ضرر ندارد و سپس روشن می شود که برایش ضرر داشته ولکن سزاوار است که کسانی که عارف به قمه زدن نیستند خودداری کنند خصوصا جوانانی که بی باکی می کنند و عشق زیاد به حضرت سیدالشهداء علیه السلام دارند در این مصیبت بزرگ و دلهایشان مملو از محبت آنحضرت است. خدا ثابت بدارد ایشان را به قول ثابت در دنیا و آخرت...»

(برگرفته از کتاب البکاء للحسین علیه السلام– علامه میرجهانی قدس سره–و عزاداری سنتی شیعیان،جلد ۷)

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی مرعشی نجفی رضوان الله علیه

بسمه تعالی

آنچه مرحوم مغفور آیت الله آقای

میرزای نائینی قدس سره که از اعاظم

علماء شیعه بوده اند مرقوم فرموده اند

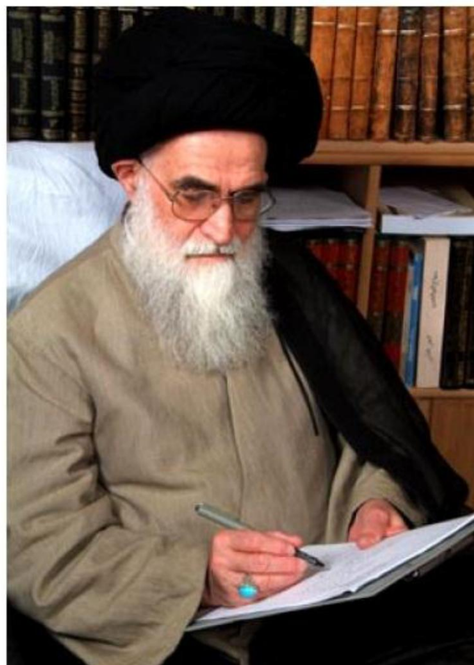
صحیح و مطابق واقع میباشد. فی

غره شعبان ۱۴۰۰

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی

سید صادق روحانی مدظله العالی

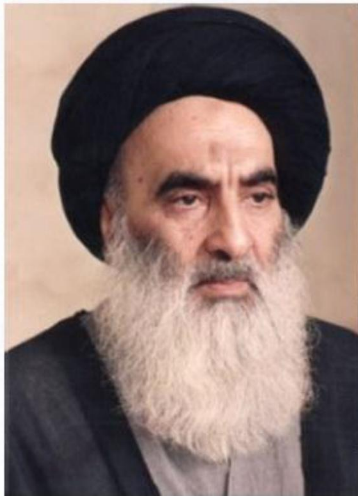

بسمه جلت اسمائه

آنچه مرحوم استاد الفقهاء و المجتهدین آیة الله العظمی نائینی قدس سره مرقوم داشته‌اند
در نهایت متانت و وضوح می‌باشد و احتیاجی به امضاء ندارد ولی برای رفع
شبهه می‌نویسم آنچه آن مرحوم نوشته‌اند همه‌اش صحیح و موافق شرع است ۲۷ جمادی الاولی ۱۴۰۰

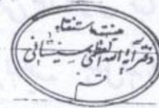
محمد صادق الحسینی الروحانی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سیستانی مد ظله العالی

بسمه تعالی

آنچه مصداق عزاداری برای حضرت
أباعبدالله الحسین «علیه السلام» باشد
مستحب، و به آن ترغیب أکید شده است.
در ضمن تخلّف از رویه‌ای که از سلف صالح
در مورد عزاداری بر اهل بیت علیهم السلام
به ما رسیده است سزاوار نیست.

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی
شیخ جواد تبریزی رضوان الله علیه

بسمه تعالی

جوابی را که ایشان طاب ثراه مرقوم داشته بودند
بنظر اینجانب رسیده صحیح و عمل با آن مانعی ندارد
والله العالم جواد تبریزی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی شیخ مرتضی حائری رضوان الله علیه

بسمه تعالی شأنه – اطاعت از فرمایش عالم جلیل استاد الفقهاء و المجتهدین مرحوم نائینی قدس الله سره مرقوم فرموده‌اند و مورد
تأیید علماء معاصر ایشان و طبقه بعدی باشد مورد تأیید و تأکید این جانب نیز می‌باشد.
و بطور اختصار برای اینکه توده مسلمانان و به ادعای دینی به مقداری از دلائل این فتاوی واقف شوند
معروض میدارد که مرحوم علامه مجلسی قدس الله سره در جلد دهم بحار فقط در باب ثواب گریه و گریاندن
برای حضرت ابی عبدالله الحسین و سائر ائمه علیهم الصلاة و السلام نزدیک پنجاه روایت ذکر فرموده
که از آنها استفاده می‌شود که از سنن مؤکده است و البته هرچه از مقدمات این سنت باشد
از روضه خوانی و مواکب عزا و غیر ذلک نیز از مستحبات شرعیه است و قرار دادن موقوفات
و نذور و وصایا و صرف آنها در مصارف مذکوره نیز چنین است. و گذشته از آن
در خیلی از مواقع عنوان استشعار که از ضروریات است نیز بر این امور منطبق می‌باشد
و این خود قدردانی از خلفاء الهی و اظهار ارادت به آن موالی مظلوم و اهل بیت مکرمش صلوات الله
و سلامه علیهم اجمعین می‌باشد و اظهار تنفر از ستمکاران بسیار مؤثر در جلوگیری از ستمگری است
خداوند متعال به مؤمنین جناب عالی که اقدام به احیاء امر اهل بیت عصمت می‌فرمائید توفیق
و اجر جزیل عنایت فرماید و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته ۵ ذی الحجة الحرام ۱۴۰۰ هجری

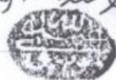
مرتضی الحائری

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید عبدالله شیرازی رضوان الله علیه

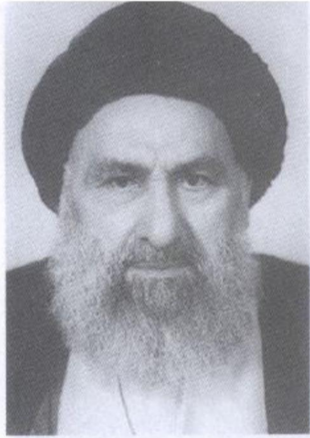

بسم الله الرحمن الرحیم

بلی وقتیکه در نجف اشرف مشرف بودیم رساله ای از طرف معظم له در پاسخ سؤالات
اهالی بصره منتشر شد و علماء اعلام همه تصدیق و تأیید آن را نمودند،
در نظر حقیر هم مؤید و مصدق است والله العالم ۲۴ ذی قعده ۱۴۰۱ هـ السید عبدالله الشیرازی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید جعفر مروج اهوازی رضوان الله علیه

بسم الله الرحمن الرحیم

فتوای حضرت شیخ الفقهاء آیة الله آقای نائینی
قدس الله تعالی نفسه الزکیة راجع بجواز تیغ
زدن در روز عاشوراء مورد تایید و عاملین
بآن مثاب و ماجورند ان شاء الله تعالی حرره
الاحقر محمد جعفر الموسوی المروج فی بلدة قم المقدسة
۲۳ ذی القعدة الحرام ۱۴۰۹ ه‍ ق

فتاوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید محمد شاهرودی مد ظله العالی

بسمه تعالی

این عزاداریها راجح و موجب ثواب عظیم و اجر جزیل میباشد و لکن قمه زدن بنحوی باشد که موجب خطر و تلف نفس نباشد

محمد حسینی شاهرودی

۱۴۰۹/۱/۲۹

بسمه تعالی

آنچه که استاد الفقهاء العظام آیة الله العظمی النائینی (قده) مرقوم داشته‌اند فوق آنست که احتیاج بتأیید داشته باشد

محمد حسینی شاهرودی

۸ ذح ۱۴۰۰

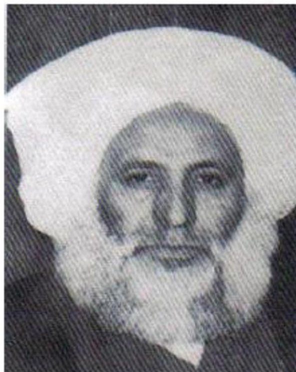
فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی
محقق تهرانی رضوان الله علیه

بسمه تعالی مرقوم شد که آنچه راجع بعزاداری ائمه اطهار علیهم السلام
میباشد صحیح بلکه مستحب است
ضمناً آنچه مرحوم آیة الله آقای میرزا حسین نائینی
قدس الله سره که از اعاظم فقهاء بوده اند در جواب أهالی
بصره مرقوم داشته اند در کمال صحت ومتانت ومورد تأیید
اینجانب میباشد بتاریخ ۵۹/۳/۱۳ الاحقر محمد رضا محقق تهرانی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی
کمره ای رضوان الله علیه

بسم الله الرحمن الرحیم،
جواب: فتوی مرحوم آیة الله میرزا حسین
نائینی اعلی الله مقامه در کمال متانت ومورد
تائید اینجانب وتمام علمای اعلام میباشد
بتاریخ چهارم ذیقعدة الحرام ۱۴۰۰ الهجری
الاحقر حاج میرزا خلیل کمره

الاحقر حاج میرزا خلیل کمره ای
۴ ذی قعده الحرام ۱۴۰۰ الهجری

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی محمدرضا بروجردی رضوان الله علیه

بسمه‌تعالی مجد ه‌وله‌الحمد

آنچه‌را که مرحوم حضرت آیت الله العظمی آقای نائینی رضوان‌الله علیه راجع بکلیهٔ عزاداری در مصائب حضرت اباعبدالله الحسین مظلوم ارواحناالفداه مرقوم فرموده‌اند در کمال صتحه است و تأثر شیعیان موجب نجاته است و بهرنحویکه شرعا جایز است باید اهل ایمان به آن اقدام نمایند و نظر بالقاء دین مقدس‌اسلام تمام اقسام و انواع‌عزاداری حتی قمه زدن بحد یکه منجر به ضرر یا خوف نشود .

براهل ایمان واجب‌کفائی است ، وکسانیکه اتمام بعزاداری امام حسین علیه السلام و اهل بیت اظهار ندارند ایمانشان معرض‌زوال است .
والسلام علی من التبع‌الهدی

۱۴ شعبان المعظم ۱۴۰۲ هـ ق

الاحقر محمدرضا الموسوی بروجردی

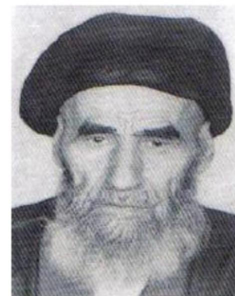

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی ملک حسینی مد ظله العالی

بسمه تعالی با اینکه مقام شامخ شیخ الفقهاء والمجتهدین مرحوم آیة الله میرزا النائینی قدس سره برتر از آن است که نظر ایشان در مورد اقامه شعائر حسینی مذکور مورد تأیید واقع گردد من باب اجابه مسئول متذکر میگردد این نظر مورد توافق اعلام بوده و میباشد . خداوند بزرگ همه را در شمار عزاداران واخلاصمندان اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام محسوب فرماید - ۱۳۶۰/۲/۴ سید کرامة الله ملک حسینی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی فقیه شیرازی ارسنجانی رضوان الله علیه

بسمه تعالی: ۲۵ رجب المرجب ۶۴

آنچه را که مرحوم آیت الله العظمی

حضرت حاج میرزا حسین نائینی اعلی الله

مقامه الشریف در مورد تعظیم شعائر

حسینی سلام الله علیه مرقوم فرموده اند و

سایر مراجع و آیات عظام نیز تأیید فرموده

اند مورد تأیید و تصدیق اینجانب هم میباشد

والسلام خیر ختام. الاحقر حاج سید

ابوالقاسم فقیه شیرازی ارسنجانی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی مفتی الشیعه رضوان الله علیه

بسمه تعالی مطالبی را آیة الله العظمی آقای نائینی طاب ثراه مرقوم فرموده و سایر اساتید ما

در فقه (قدس الله اسرارهم) تایید نموده در نهایت متانت می باشد ولکن لازم است به مجالس

اهل بیت عصمت و طهارت توصیه شود در عصر حاضر باید از نقشه های سوء دشمنان

دین و توطئه بیگانگان کاملاً آگاه باشند و از کارهائی که در شأن عزاداری نیست

خودداری نموده تا موجب کاهش عظمت مکتب حضرت سید الشهداء علیه السلام

روح العالمین له الفداء و حبط اعمال حسنه نگردد + فی ۲ ذیحجة الحرام

۱۴۲۲ الداعی السید محمد مفتی الشیعه

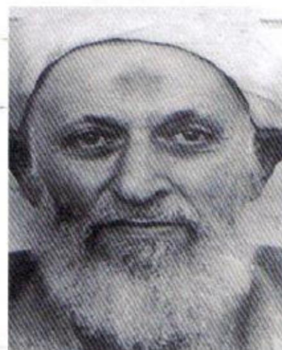

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی غروی شهرستانی رضوان الله علیه

بسمه تعالی ولله الحمد - اگر چه فتوای شیخ دانشمند اعظم ما طاب الله مضجعه الشریف حاجتی به تأیید
خصوصاً از این حقیر ندارد، لیکن چون خواسته‌اند عرضه میدارم، بلی مورد تأیید است،
و مرحوم امام کاشف الغطاء ره در الآیات البینات اثبات فرموده اند که قمه زنی هم
از موضوع ضرر بر نفس خارج است، و از رساله آقا له المآثر فی اقامة الشعائر و کتاب
مستطاب اقناع اللائم علی اقامة المآتم وغیرهما دلیل جواز بلکه رجحان هم قسم عزاداری
روشن خواهد شد ان شاء الله تعالی، البته هر مشروعی نباید مقرون بغیر مشروع باشد
ولی اگر شد حکم نامشروع به مشروع سرایت ندارد والله تعالی هو العالم
۳ شعبان المعظم ۱۴۰۰ احمد الحسینی الغروی الشهرستانی

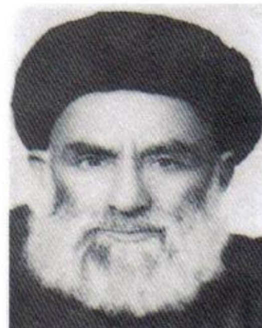

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی میرزا محمدباقر آشتیانی رضوان الله علیه

بسمه تعالی ترجمه استفتاء مزبور که ذیل منظورات آیات عظام مراجع و مسجّل به تسجیلات مبارکه ایشان گردیده مورد تطبیق
و اتفاق حقیر هم منحصر در تأیید مرقومات آن استاد معظم قدس سره الشریف نوشته‌ام لعمری [illegible] خداوند متعال توفیق عمل
مرحمت فرماید لدوام التأیید بحکم الشریعة والسلام علیکم و الرحمة ۶ شهر شعبان المعظم ۱۴۰۰ - محمد باقر آشتیانی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی مهدوی اصفهانی رضوان الله علیه

بسم الله الرحمن الرحیم

حضور مستطاب ملاذ الانام حجة الاسلام آقای آقا سید محمد حسن موسوی معظم
دامت برکاته سؤالاتی که در باره کتاب شعائر مذهبی
دکتر داشته اید مورد مطالعه واقع شد در تهیه آن
حضرات علماء اعلام و فقهاء عالیمقام و مراجع تقلید
و اساتید این جانب در نجف اشرف بالاخص
شیخنا الحجة العلامة المحقق مرحوم آقای میرزا محمد حسین نائینی
اعلی الله مقامه در این زمینه و دوم فرموده اند
و مورد تایید علماء عصرشان و بعدشان قرار گرفته
همگی صحیح و مطابق واقع است خداوند متعال
توفیق اتمام این شعائر را بهمه عنایت فرماید
والسلام علینا و علی عباد الله الصالحین
۱۴ شهر شوال المکرم ۱۴۰۱
اصفهان سید مصطفی مهدوی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی فیروز آبادی رضوان الله علیه

بسمه تعالی

فتوای مرحوم آیة الله نائینی بجواز شعائر حسینی از سینه زدن و نحو ذلک از امور یکه بالا ذکر شده
مورد تایید تمام علماء میباشد و در کتابچه فتوای علماء در شعائر حسینی فتوای اینجانب هم بنحو
تفصیل مذکور است ۱۴/ج۲/۱۴۰۷ مرتضی الحسینی الفیروزآبادی

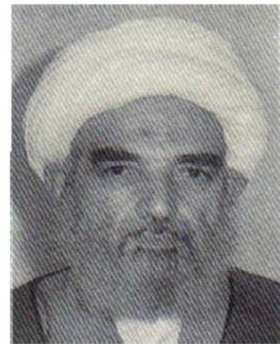

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی حاتمی لنکرانی رضوان الله علیه

بسمه تعالی شأنه : جزوه‌ئی که فتاوای حضرات فقهاء کرام و آیات عظام مانند
مرحوم میرزا محمد حسین نائینی و آسید محسن حکیم ره و آسید ابوالقاسم خوئی مدظله وغیرهم
مبنی بر تجویز شعائر حسینی ع مانند خروج دسته جات و مواکب عزاء از قبیل
سینه زدن و زنجیر زدن و شبیه خوانی نمودن وغیره
در آن چاپ شده را دیدم، فتاوائیکه از مراجع و آیات عظام خاصه
مرحوم آیت الله نائینی اعلی الله مقامه صادر شده در نهایت اعتبار است،
کمترین هم بآن اعتقاد و اذعان دارم، والحق احق ان یتبع،
عمل بر طبق آن جایز بلکه چنانچه مکرر عرض شد مستحب، بلکه میتوان
گفت واجب کفائی است، والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته: تراب اقدام العلماء
شهر شعبان ۱۴۰۰ هـ   محمد حاتمی لنکرانی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سبط الشیخ الانصاری رضوان الله علیه

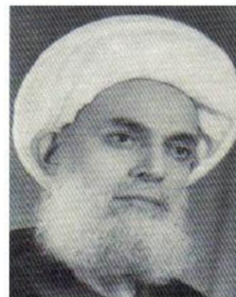

بسم الله الرحمن الرحیم وبه نثق

ما رقم فی الورقة المنسوبة الی المرحوم الحجة المیرزا النائینی
قدس سره هو المعول علیه فی الفتوی

۲۶ محرم الحرام ۱۴۰۲ هـ ق   احمد سبط الشیخ الانصاری

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی
آل شبیر خاقانی رضوان الله علیه

بسم الله الرحمن الرحیم

ان جمیع الشعائر الحسینیة من التعزیة والبکاء واللطم وغیرها مما توجب اظهار المظلومیة فکلها جائزة وراجحة مالم تستلزم ضررا او توهینا علی اهل البیت (ع) وما اجاب به استاذنا الاعظم النائینی اعلی الله درجته فی هذه المسئلة هو ما اردناه حیث سمعنا منه مرارا ان الشعائر الحسینیة راجحة مالم تستلزم محرما ولا ینبغی ترک الشعائر الحسینیة لان لها الاثر الکبیر فی الهدایة والارشاد واظهار مظلومیة اهل البیت (ع) والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

محمد طاهر آل شبیر الخاقانی

۱۱ ذیقعدة ۱۴۰۰ هـ

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی
یحیی نوری مد ظله العالی

بسمه تعالی

در پاسخ به اسئلۀ مربوط به تعظیم شعائر حسینی (ع)، و کیفیت عزاداری برای اهل بیت عصمت و طهارت، خاصة خامس آل العبا علیهم السلام بعرض میرساند: آنچه که در این باب مرحوم استاد الفقهاء آیت الله العظمی نائینی قدس سره در جواب مردم بصره مرقوم داشته اند، مورد تأیید میباشد. چنانکه یکبار نیز، در گذشته، همین جواب شریف ایشان را تأیید نمودم که در رسالۀ شعائر حسینی چاپ گردید.

۲۷ شعبان ۱۴۰۰ هجری - تهران

العبد یحیی نوری

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی خادمی رضوان الله علیه

بسم الله الرحمن الرحیم

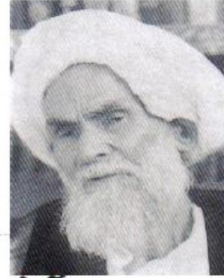
البته مقام علمی و عملی و مرجعیت مرحوم استاد معظم آیة الله نائینی قدس سره بر همه
علماء معلوم است و فرمایشات ایشان مورد قبول همگان می‌باشد و عمل به آن
موجب اجر و ثواب است الاحقر حسین الموسوی الخادمی ۱۱ ذی القعده ۱۴۰۱ ه

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی کرمی رضوان الله علیه

جناب حجة الاسلام همکار محترم آقای سید حسین معتمدی دام مجده
سؤالاتیکه درباره شعائر حسینی و مراسم مذهبی و معموله عزا
داری اهل بیت عصمت خاصه حضرت سید الشهداء حسین بن علی
علیهما السلام نمودید و جوابهائیکه مراجع و علماء عالیقدر در پاسخ
آنها مرقوم فرمودند همگی ملاحظه گردید لازم است از اقداماتیکه در
این راه که احیاء ذکر و امر اهل بیت عصمت علیهم السلام است
نمودید قدردانی و تشکر نموده ضمناً آنچه را که رجال دینی و فقهاء
و مراجع تقلید مسلمین از گذشته و موجودین خاصه مرحوم آیة الله
العظمی استاد المجتهدین میرزا حسین نائینی قدس سره مرقوم
فرموده‌اند صحیح و مورد تأیید اینجانب است و نظر اینجانب با آنچه
این علامه جلیل القدر مرقوم فرموده مطابقت دارد شکر الله
مساعیکم الجمیلة والسلام علیکم الاحقر محمد کرمی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی عاملی دزفولی رضوان الله علیه

بسمه تعالی

آنچه را که مرحوم آیه الله میرزا حسین نائینی قدس سره
درباره جواز شعائر مذهبی از قبیل سینه زدن و زنجیر
زدن وغیره مرقوم فرموده اند و حضرات علمای اعلام
از جمله مرحوم آیت الله مرعشی نجفی قدس سره نیز تایید
فرموده اند این حقیر نیز تایید مینماید بتاریخ ۴ صفر الخیر
۱۴۲۱ هجری قمری

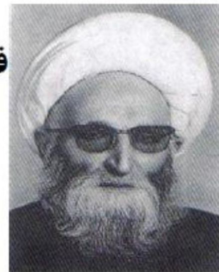

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سلطانی رضوان الله علیه

بسم الله خیر الاسماء

رساله اینکه مرحوم مغفور شیخ الفقهاء آیة الله علامه نائینی قدس سره که
درجواب سؤال اهل بصره مرقوم فرموده مورد تایید
اکثر علماء معاصر و من بعد ایشان بوده و عمل طبق آنچه
بیان نموده اند ان شاء الله تعالی موجب اجر و ثواب
خواهد بود از خداوند منان برای همه توفیق عمل بوظیفه در
خواست میگردد ۲۰ ج ۲ ۱۴۰۰ محمد باقر طباطبائی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی نمازی شاهرودی رضوان الله علیه

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین کما هو اهله والصلوات علی محمد و آله الطیبین
حضرت مستطاب آقای سید حسین معتمدی ادام الله توفیقاته و تاییداته
فی ترویج الدین و تعظیم شعائر الله الذی هو من تقوی القلوب
زادك الله شرفاً و توفیقاً و تاییداً فی احیاء امور الدین شکر الله مساعیك
الجمیلة: آنچه سؤال فرموده اید در امر شعائر حسینی (ع) که
مرجع عالیقدر شیعه آیة الله العظمی میرزا محمد حسین نائینی اعلی الله مقامه
در جواب سؤال اهالی بصره مرقوم فرموده اند و با امضاء جمعی از مراجع
تقلید و فقهای شیعه از سابقین و معاصرین مزین شده و مکرر
طبع و نشر گردیده صحیح و مورد تایید است خداوند متعال
توفیقات مؤمنین را در اقامه عزا داری امام حسین صلوات الله علیه که
از جمله شعائر دینی است زیاد فرماید والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

الاحقر علی نمازی شاهرودی
۱ شعبان المعظم ۱۴۰۴

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی مرتضوی لنگرودی رضوان الله علیه

بسمه تعالی و بحمده
آنچه استاد اکبر و محقق اعظم مرحوم
آیة الله نائینی قدس سره الشریف مرقوم
فرموده اند مورد تأیید اینجانب است
خداوند همه مسلمین را از محبین حقیقی
حضرت اباعبدالله الحسین قرار دهد

الاحقر السید محمد حسن المرتضوی
اللنگرودی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی طبسی نجفی رضوان الله علیه

بسمه تعالی

آنچه را که شیخنا الاستاد در منشور بصره فتوی داده اند، در نهایت متانت است، و حقیر نظر خود را در آن جزوه بیان کرده‌ام و مجددا تأیید و تأکید میکنم. خداوند بر توفیقات شما بیفزاید. والسلام

۲۳ رجادی الثانی ۱۴۰۰

الاحقر محمد رضا الطبسی النجفی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی اخوان مرعشی رضوان الله علیه

بسمه تعالی شانه آنچه را که مرحوم آیت الله العظمی آقای شیخ محمد حسین نائینی قدس سره درباره شعائر امام حسین علیه السلام در پاسخ اهالی بصره مرقوم فرموده‌اند صحیح و مطابق با واقع است و باید برادران مسلمان در عمل به آن اهتمام داشته باشند

بتاریخ ۱۵/۳/۵۹ سید کاظم مرعشی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی خوانساری رضوان الله علیه

بسم الله الرحمن الرحیم

اقامه تعزیه داری حضرت ابی عبدالله الحسین سید الشهداء و سید
شباب اهل الجنة و خامس اصحاب الکساء صلوات الله
و سلامه علیه از بزرگترین شعائر اسلامی است که بقاء آثار
نبوت و احکام اسلامی تا حال از برکات آن میباشد و حضرت
مستطاب استاد اعظم مرحوم آیة الله العظمی الحایری قدس سره
قبل از بحث فقه شان بوسیله یکی از حاضرین در مباحثه ذکر مصیبت
مینمودند و پس از آن شروع بمباحثه میفرمودند و بنابراین آنچه را
که استاد المشایخ العظام حضرت آیة الله العظمی آقای نائینی
اعلی الله مقامه در این موضوع در پاسخ اهالی بصره مرقوم فرموده اند
و آقایان آیات الله مراجع تقلید و حجج اسلام تایید فرموده اند
بسیار بمورد و محل و تایید احقر و تمام مسلمین میباشد در خاتمه
تایید کسانیکه ساعی در اقامه و احیاء شعائر بزرگ دینی
هستند از خداوند متعال مسئلت مینمایم فی ۱۷ / ج ۲ / ۱۳۷۴

الاحقر خوانساری
مصطفی الحسینی
عفی عنه و عن والدیه

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی دامغانی رضوان الله علیه

بسمه تعالی و تقدس

آنچه حضرت مستطاب شیخ الفقهاء العظام مرحوم آیت الله نائینی قدس سره
از نظر مبارک خود مرقوم فرموده اند در مراتب متداوله عزاداری
به حضرت سید الشهداء علیه افضل الصلوات والتحیات را عرض و تعقیب
فرموده صحیح و مستغنی از تأیید است رضوان الله تعالی علیه و [illegible]
من الباکین علیهم نوزدهم جمادی الثانیه ۱۴۰۱ محمد ابراهیم الدامغانی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی مدنی کاشانی رضوان الله علیه

بسمه تعالی

عزاداری حضرت ابی عبدالله الحسین ارواحنا فداه از شعائر مذهبی بلکه اهم فرائض است
خصوصاً در این زمان که مخالفت با شعائر مذهب تشیع زیاد شده و عزاداری آن
بزرگوار به هر نحو باشد از قبیل سینه زدن و زنجیر زدن بلکه قمه زدن [illegible]
چنانچه استاد اعظم مرحوم آیت الله نائینی اعلی الله مقامه الشریف مرقوم فرموده اند
ولکن احتیاط اجتناب از تشبه رجال به زنان در هر حال است و احتیاطاً
و احوط ترک استعمال آلات لهویه [illegible] رضا المدنی الکاشانی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی شیخ بهاءالدین محلاتی رضوان الله علیه

بسمه تعالی

در ایامیکه در نجف اشرف بودم این سؤالات از مرحوم آیت‌الله عظمی نائینی شده و ایشان جواب‌هائی مرقوم داشتند. جواب‌ها مورد تأیید علمای اعلام معاصر ایشان بود و مورد تأیید اینجانب نیز میباشد. والسلام علی من اتبع الهدی. بهاءالدین محلاتی

۱۵ ذیقعده ۱۴۰۰

۳ / ۷ / ۵۹

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید نصرالله مستنبط رضوان الله علیه

بسم الله الرحمن الرحيم

ما افاده الشيخ الاعظم النائيني قدس الله تعالى سره جوابا
عن المسألة البصرية في غاية المتانة ومن اللازم صرف
هذه العبادة العظمى عما يكون منافيا لمقام الاخلاص
في اقامة الشعائر الدينية اسأل الله التوفيق والمعونة فانه ولي ذلك

١٢ رجب المرجب ١٤٠٣

نصر الله الموسوي المستنبط

بسم الله الرحمن الرحيم

آنچه مرحوم شیخ اعظم نائینی قدس الله تعالی سره در جواب مسئله
بصریه بیان فرموده اند در غایت متانت میباشد و لازم است
این عبادت عظمی را از منافیات اخلاص در اقامه شعائر
دینیه منزه نمود اسأل الله التوفیق والمعونة فانه ولی ذلک

١٢ رجب المرجب ١٤٠٣

نصر الله الموسوی المستنبط

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی شیخ هاشم آملی رضوان الله علیه

بسمه تعالی فتوای شیخنا الاستاد مرحوم حضرت آیة الله العظمی آقای

میرزا حسین نائینی قدس سره مورد تایید اینجانب است بتاریخ ۵۹/۱۱/۷

الاحقر هاشم آملی

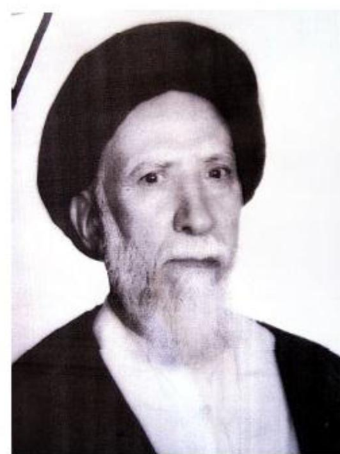
فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید صادق روحانی مد ظله العالی

باسمه جلت اسمائه

آنچه مرقوم داشته اند صحیح است و زایداً عرض میشود زنجیر زدن و قمه زدن هم بسیار محل پسندیده است و با نحو موجود بر شیعیان لازم است در این گونه موارد علاقه خاصشان را نشان داده و با تعظیم شعائر مذهبی تقویت مذهب شیعه را بنمایند

۲۹ رجب ۱۴۲۰

محمد صادق الحسینی الروحانی

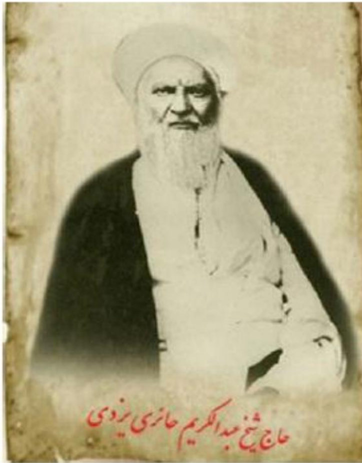
فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی کوکبی رضوان الله علیه

بسم الله الرحمن الرحیم

آنچه را حضرت آیة الله العظمی خوئی قدس الله سره مرقوم فرموده اند مورد تأیید این جانب نیز میباشد

۲۳/۱/۱۳۷۱ سید ابوالقاسم کوکبی تبریزی

ابوالقاسم الحسنی الکوکبی

فتوای استاد الفقهاء و المجتهدین آیت الله العظمی حاج

شیخ عبدالکریم حائری یزدی رضوان الله علیه

(مؤسس حوزه علمیه قم) و فتاوای علمای اعلام و مراجع عظام در تأیید فتوای ایشان :

سوال : تیغ (قمه) زدن شخص به سرش در روز عاشورا جایز است یا نه؟

جواب : در صورتیکه مضرّ به نفس نباشد جایز است.

رساله عملیه ایشان بنام منتخب المسائل چاپ مطبعه علمی تهران ۱۳۴۳ هـ.ق

همچنین ایشان در فتوایی دیگر چنین گفته اند :

«اما قمه زدن، پس اگر زیان به حال فاعل آن ندارد بأسی و باکی بر آن نیست و سزاوار نباشد کسی از آن منع کند، بلکه جمیع انواع تعزیه بخاطر دوستی سیدالشهداء أرواحنا له الفداء مشروع و مستحب است.»

عزاداری از دیدگاه مرجعیت شیعه – علی ربانی خلخالی ص۱۱۸

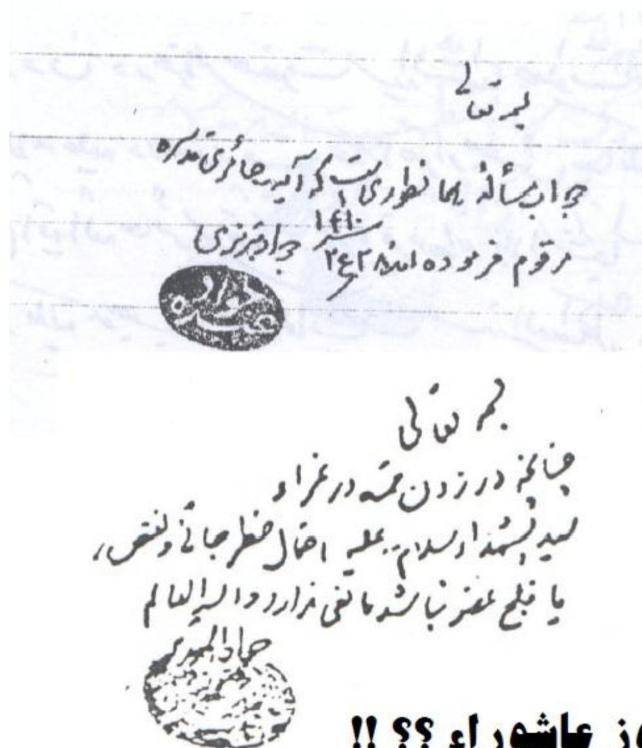
کتاب منتخب الاحکام

یا صاحب الزمان ادرکنی

بسم الله الرحمن الرحیم

مسائل متفرقه

فتاوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی تبریزی رضوان الله علیه

بسمه تعالی
جواب مسأله همانطوری است که آیة الله خوئی مدظله
مرقوم فرموده‌اند ۲۴ ع ۲ ۱۴۱۰ جواد تبریزی

بسمه تعالی
چنانچه در زدن قمه در عزاء
سید الشهداء (سلام الله علیه) احتمال خطر جانی و نقص
یا قطع عضو نباشد مانعی ندارد والله العالم
جواد التبریزی

قمه زنی یا اهداءخون در روز عاشوراء ؟؟ !!

سوال : بعضی از اشخاص در روز دهم محرم (روز عاشورا) سعی می کنند مردم را به اهدای خون ترغیب کننـد، آیـا ایـن عمـل ثـواب دارد؟

جواب : بسمه تعالی، **این عمل خارج از شعائر است** و ربطی به عزاداری امـام حسـین (علیـه السـلام) نـدارد و اگـر بعضی سعی می کنند آن را به شعائر مرتبط سازند، مسئول هستند و فردای قیامت باید جوابگو باشند. نباید شعائر را بـا بعضی کارهایی که مربوط به شعائر نیست مربوط ساخت؛ از جمله **مورد مذکور که منحرف کننده می باشد.** و واجـب است بر مؤمنین که بر شعائر تحفظ نمایند، و تلاش در جهت بیـان مصـائب سیدالشـهداء (علیـه السـلام)، اهـل بیـت (علیهم السلام)، و اصحاب راستین او، امری است ممدوح و مورد قبول پروردگار که موجب پاداش اخروی است.

***

سوال : حکم اهداء خون در دهم ماه محرم الحرام چگونه است؟

جواب : بسمه تعالی، **این عمل ربطی به عزاداری ندارد و ثوابی بر آن مترتب نمـی باشـد** و افـراد نبایـد در ایـام وفیات ائمه (علیهم السلام)به خصوص دهم محرم اعمالی را انجام دهید که بر مردم مشتبه شـود ماننـد مـورد مـذکور والله العالم.

سایت معظم له، کتاب الشعائر الحسینیه، ترجمه فارسی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی وحید خراسانی مد ظله العالی

بسمه تعالی شأنه

تیغ زدن در عزای حضرت سیدالشهداء صلوات الله

وسلامه علیه در صورت عدم اضرار ببعض بنحویکه

مرحوم آیة الله حائری قدس سره فرموده‌اند بلا اشکال

جایز بلکه موجب اجر و ثواب است حسین [illegible] ۲۸ ر ع ۲ ۱۴۱۰

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید محمد شاهرودی مد ظله العالی

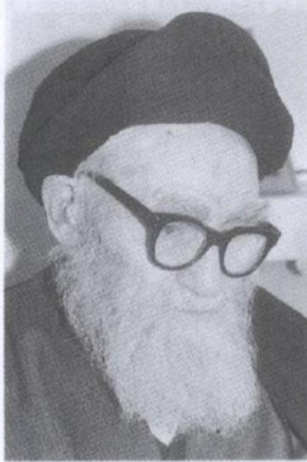

بسمه تعالی شأنه

همان نحو که مراجع عظام شیعه اعلی الله مقامهم مرحوم آیة الله العظمی نائینی و مرحوم آیة الله العظمی حائری در رساله عملیه خود و مرحوم آیة الله العظمی السید الوالد قدس سرهم فرمودند با امن از ضرر بر نفس جایز است بلکه از شعائر دینی بسیار مهم میباشد ۱۰ صفر الخیر ۱۴۱۰

محمد الحسینی الشاهرودی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی عرب زاده همدانی رضوان الله علیه

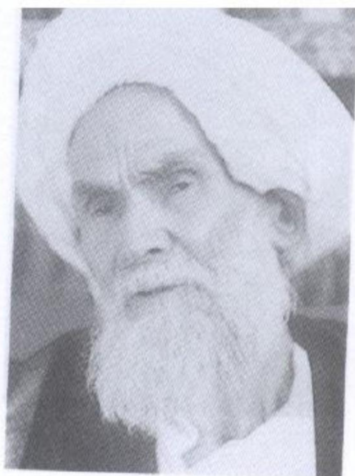
بسم الله الرحمن الرحیم

فتوی و حکم بجواز قمه زدن در روز عاشورا که از حضرت آیة الله العظمی المرحوم آقای حاج شیخ عبدالکریم حائری قدس سره صادر شده مطابق شرع و عقل و عرف و نیز با نظر اینجانب موافق است

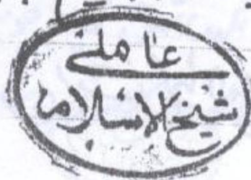
الاحقر محمد ... عرب

۱۰/۴/۱۳۶۹

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی شیخ مصطفی عاملی دزفولی رضوان الله علیه

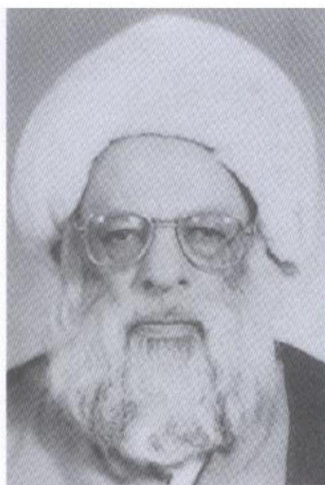

بسم الله الرحمن الرحیم
آنچه را مرحوم آیه الله حاج شیخ عبدالکریم حائری
قدس سره درباره تیغ زدن شخص بسرش
در روز عاشورا مرقوم فرموده اند و مورد تایید
سایر فقهای معاصر نیز قرار گرفته مورد تایید
اینجانب نیز میباشد بتاریخ ۴ صفر الخیر ۱۴۲۱
هجری قمری

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی محقق تهرانی

رضوان الله علیه

بسمه تعالی

تیغ زدن در روز عاشورا در صورتیکه ضرر نرساند بنفس

عیبی ندارد و جایز است و مسأله مورد سؤال

مطابق با فتوای مرحوم آیت الله العظمی آقای

حاج شیخ عبدالکریم حائری اعلی الله

مقامه الشریف میباشد الاحقر محمدرضا

محقق تهرانی

فتاوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی اراکی رضوان الله علیه

بسمه تعالی

اگر قمه زنی ضرر جسمی و جانی نداشته باشد

اشکال ندارد

بسمه تعالی

قمه زنی اگر بجسم و جان ضرر نداشته باشد

اشکال ندارد

بسمه تعالی

فتوای استاد معظم مرحوم آیت الله العظمی حائری طاب ثراه بنظر حقیر

موافق است الاحقر محمد علی العراقی چهارم شوال المکرم ۱۴۰۹

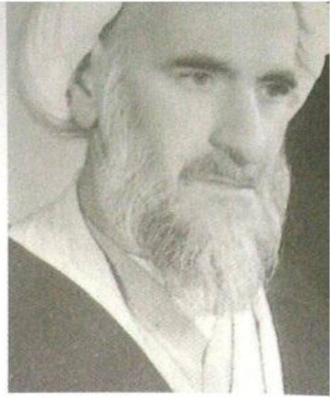
بسم الله الرحمن الرحیم : جناب آقای سید حسین معتمدی کاشانی خطیب محترم دامت برکاته : سؤالهائی که درباره اقامه شعائر حسینی (ع) ومراسم معموله عزاداری اهلبیت عصمت وطهارت خاصه حضرت سید الشهداء علیهم افضل الصلاة والسلام نموده اید وجوابهائی که مراجع عالیقدر تقلید در این زمینه مرقوم فرموده اند اجمالا ملاحظه گردید : چون جواب تفصیلی در مورد یک یک سؤالات موجب تطویل است . اجمالا معروض میدارد که آنچه را که حضرات رجال دین وفقهاء ومراجع عالیقدر مسلمین ازگذشته وحال . مخصوصاً مرحوم آیة الله العظمی میرزا حسین نائینی قدس سره در این زمینه مرقوم فرموده اند مورد تأیید این جانب است . ونظر اینجانب با آنچه که آنها مرقوم فرموده اند مطابقت دارد . شکر الله مساعیکم الجمیله ولازلتم مؤیداً وناصراً للاسلام والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته . بتاریخ ۱۸/ج۱/۱۴۰۱ هجری قمری . حرره الاحقر محمد علی العراقی

محمد علی العراقی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی

شیخ محمد راضی نجفی تبریزی

بسمه تعالی

آنچه را که مرحوم آیة الله العظمی آقای
حاج شیخ عبدالکریم الحائری استاد محترم قدس سره
در مورد تیغ زدن بسر در روز عاشورا
در رساله مرحوم فرموده اند مطابق
دستور شرع مقدس است

١٥٠ العبد راضی نجفی تبریزی

ضمناً فقیه عالیقدر مرحوم آیةاللّه سید محمد حجّت کوه کمری (قدس سره) **و**فقیه عالیقدر مرحوم آیةاللّه سید محمد تقی خونساری (قدس سره) **و**فقیه عالیقدر مرحوم آیةاللّه میرزا محمد فیض قمی (قدس سره) **و**فقیه عالیقدر مرحوم آیةاللّه حاج سید حسین طباطبائی بروجردی (قدس سره)، آن گونه که در رساله های عملیّهٔ آنان ذکر گردیده قمه زدن را جایز می دانند.[1]

س - تیغ زدن شخص به سرش روز عاشورا جایز است یا نه؟

ج - در صورتیکه مضر به نفس نباشد جایز است.

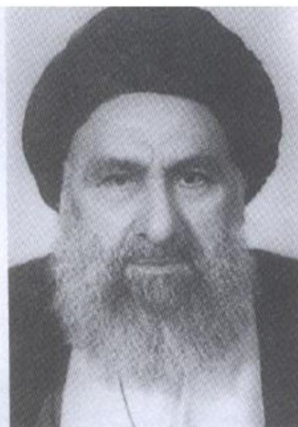

آیةاللهسیدمحمدحجت کوه‌کمری (قدس‌سره) — آیةاللهسیدمحمدتقی خوانساری (قدس‌سره) — آیةاللهمیرزامحمد فیض‌قمی (قدس‌سره) — آیةاللهسیدحسین‌طباطبائی بروجردی (قدس‌سره)

---

(۱) به رسالهٔ منتخب الأحکام آیةاللّه حجّت کوه کمری، چاپخانهٔ علمی ص ۸۵ در مسائل متفرّقه **و** به رسالهٔ منتخب الأحکام آیةاللّه سید محمد تقی خونساری، چاپ قم ص ۸۵ در مسائل متفرّقه، **و** به رسالهٔ منتخب الأحکام آیةاللّه میرزا محمد فیض قمی، چاپ قم ص ۹۵ در مسائل متفرّقه، **و** به رسالهٔ وسیلة النجاة - صراط النجاة آیةاللّه بروجردی، چاپ تهران، به سعی واهتمام محمد علی علمی تیرماه ۱۳۲۷ شمسی، در مسائل مهمّه مراجعه شود.

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید جعفر مروج اهوازی رضوان الله علیه

بسم الله الرحمن الرحیم

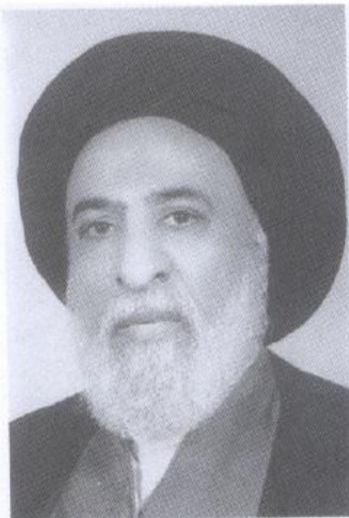
آنچه که مرحوم حضرت آیة الله حائری قدس سره الشریف
در موضوع تیغ زدن در روز عاشوراء مرقوم فرموده اند
از بهترین مظاهر حزن و شعائر حسینیه است ولی بشرط
عدم ضرر به نفس وفقنا الله تعالی لاقامة عزائه صلوات الله
وسلامه علیه والسلام علی اخواننا المؤمنین ورحمة الله وبرکاته

۲۳ ذی القعدة الحرام ۱۴۰۹ ه‍ ق

محمد جعفر الموسوی
(المروج)

توای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید مهدی اخوان مرعشی رضوان الله علیه

بسمه تعالی

چنانچه مرحوم آیة الله العظمی آقای حائری قدس سره در مورد قمه زدن در روز عاشورا مرقوم فرموده اند فتوائی است صادر من اهله و وقع فی محله بلکه موجب تعظیم شعائر و درک اجر و ثواب نیز خواهد بود ان شاء الله تاریخ ۲۲ شهر شوال المکرم ۱۴۰۹

سید مهدی مرعشی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی مرعشی نجفی رضوان الله علیه

بسمه تعالی

نظر مبارک استاد معظم مورد تأیید اینجانب است

المرعشی النجفی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید رضا صدر رضوان الله علیه

بسم الله الرحمن الرحیم

نوشته این عالم بزرگ بالاتر از آن است

که نیاز به تایید داشته باشد و مورد قبول

علماء اعلام و کتاب عظام است.

رضا الصدر

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی روحانی مد ظله العالی

باسمه جلت اسمائه

همان گونه که مرحوم آیة الله العظمی آقای حاج شیخ عبد الکریم
حائری قدس سره و سایر مراجع بزرگ شیعه از قبیل
مرحوم آیة الله العظمی نائینی و مرحوم آیة الله العظمی قمی
و مرحوم آیة الله العظمی خوئی قدس سره مرقوم داشته اند
قمه زدن در عزای حضرت سید الشهداء صلوات الله
علیه جائز است بلا اشکال مادامیکه موجب هلاکت
نفس نشود بلکه از مستحبات اکیده میباشد
و بقول آن مرد بزرگ در بعضی از ازمنه قول بوجوب
خالی از قوة نیست والله العالم ه ق ۱۴۱۴

محمد صادق الحسینی الروحانی

به فتوای فوق دقت شود که سیدنا صادق روحانی دام ظله الشریف شهادت میدهد که مرحوم امام خوئی و نائینی و قمی رضوان خدا برانها باد قمه زنی را جائز میدانند و این سیره سلف ما میباشد

فتاوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی روحانی مد ظله العالی

بسم الله الرحمن الرحیم
محضر مبارک حضرت آیه الله العظمی سید صادق روحانی
سلام علیکم
قمه زدن افضل است یا اهدای خون؟ایا اهدای خون ارتباطی به عزای سیدالشهدا دارد؟
والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته

باسمه جلت اسمائه
قمه زدن افضل است، و اهداء خون ارتباط با عزاداری ندارد
۲۰ شعبان ۴۲۷
الروحانی

سوال : **حکم قمه زنی در صورتی که موجب وهن مذهب گردد چیست؟**

جواب : «**اصلا موجب وهن نمی شود، بلکه عکس آن مشهود است**»

***

«**قمه زنی از مصادیق تعظیم شعائر الهی، احیاء دین و اسلام و ازمستحبات مؤکد می باشد؛ و احدی دربارهٔ آن مخالفت نمی کند مگر کسی که در قلبش مرض باشد یا امر بر او مشتبه شده باشد، از ایشان به خدا پناه می بریم.**»

سایت رسمی ایشان (عربی)؛قسمت استفتائات،بخش عزاداری

فتاوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید صادق روحانی مد ظله العالی

باسمه جلت اسمائه

قمه زدن از شعائر مذهبی است

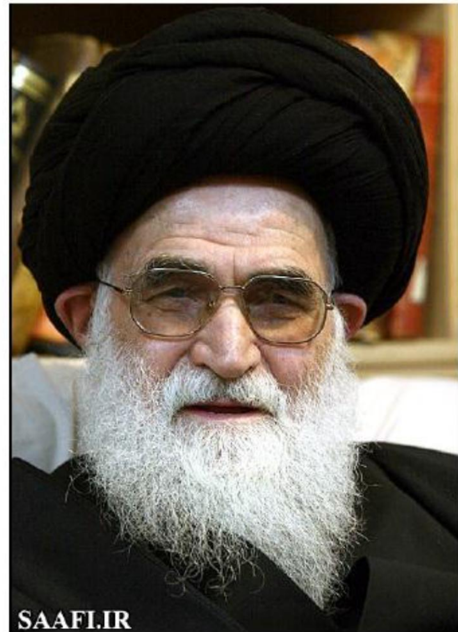
و از مستحبات اکیده است و بعید

نمیدانم از واجبات کفائیه باشد

بلکه با حملات اخیره فتوی داده شود

بوجوب کفائی مورد دارد

الروحانی

سؤال: بسم الله الرحمن الرحيم مرجعنا الكريم أطال الله في عمركم الشريف، نود معرفة رأيكم بالشعائر الحسينية بجميع أقسامها (اللطم، البكاء، الضرب بالزنجير، التطبير، موكب المشاعل، المشي على الجمر...) ماهو رأيكم الشريف حفظكم الله ذخرا للمذهب

باسمه جلت اسمائه

اقوى سبب لبقاء الاسلام هذه الشعائر الحسينية

وهي بجميع مصاديقها حسنة بل فوق الحسن والاستحباب

الروحاني

بسم الله الرحمن الرحیم

نظر شما درباره شعائر حسینی به همه اقسام آن (لطم، گریه، زنجیر زنی، قمه زنی، دسته مشعل، عزای آتش و....) چیست؟

جواب : بسمه جلت اسمائه

قوی ترین سبب برای بقاء اسلام این شعائر حسینی هستند و همه مصادیق آن نیک است بلکه فوق نیکی و استحباب است.

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی

سید صادق روحانی مد ظله العالی

بسم الله الرحمن الرحیم
السلام علی مولانا الکریم سماحه المرجع الدینی آیه الله العظمی السید صادق الروحانی حفظه الله
سیدنا المعظم،
ما هو تعریف البدعه،و ما هی حدودها الشرعیه،هل التطبیر و اللطم و...داخل تحت عنوان البدعه،لان المعصومین لم یلطموا و لم یطبروا و....؟

البدعة هي ادخال ما ليس من الدين في الدين اي ما لا يكون من الدين ينسب الى انه مما جاء به صاحب الدين والشريعة
واما التطبير واللطم في عزاء سيد الشهداء صلوات الله عليه مما دلت الروايات والادلة على انها من الدين ومن الشعائر الحسينية ومما يكون بقاء الدين باقامتها –
٢٤ شوال ١٤٢٧ الروحاني

بسم الله الرحمن الرحیم
تعریف بدعت چیست و حدود شرعی آن چه می باشد؟ آیا قمه زنی و لطم و...داخل در بدعتند چون معصومین علیهم السلام لطم نکرده اند و قمه نزده اند و...؟
جواب :
بدعت داخل کردن چیزی است در دین که از دین نباشد، یعنی چیزی که از دین نیست نسبت داده شود که صاحب دین و شریعت آن را آورده است. اما قمه زنی و لطم در عزای سیدالشهدا صلوات الله علیه از چیزهایی است که روایات و ادله دلالت میکنند که از دین و از شعائر حسینی است و از چیزهایی است که بقاء دین به اقامه آنهاست.

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی

سید صادق روحانی مد ظله العالی

بسم الله الرحمن الرحيم
سماحة المرجع الديني آية الله العظمى السيد صادق الروحاني حفظه الله
السلام عليكم و رحمة الله و بركاته
سيدنا المعظم،
١)ما رأيكم الشريف في التطبير؟
٢)هل التطبير يشوه المذهب؟
٣)هل حكم التطبير يتغير بتعييب المخالفين والمعاندين؟

باسمه جلت اسمائه

(١) قام الاسلام بثورة النبي (ص) واستمر بثورة الامام الحسين (ع) واستمرار الثورة انما هو بالشعائر الحسينية التي اعتاد الشيعة اقامتها - ولولاها لما بقي من الاسلام شيء - ولذلك كلما خشي الاستعمار من الاسلام على مصالحه حاول بالقضاء على الشعائر الحسينية - وبازاء ذلك اكد الائمة المعصومين عليهم السلام في اقامة الشعائر الحسينية حتى فيما نهي عنه في غير عزاء الامام الحسين (ع) - ففي حديث معتبر عن صادق اهل البيت عليهم السلام البكاء والجزع كله مكروه الا على الحسين صلوات الله عليه - وفي حديث وثيق عنه (ع) على مثل الحسين فلتشق الجيوب ولتخمش الوجوه ولتلطم الخدود (مع النهي عن جميع ذلك - وفي زيارة الناحية يقول الامام الحجة ارواحنا فداه (ولابكين عليك بدل الدموع دما - ولذلك كله التطبير بما انه من الشعائر الحسينية بل من اعظمها يكون من المستحبات الاكيدة - بل لو قلنا بانه في مثل هذا الزمان يكون من الواجبات الكفائية - ليس لاحد ان يعترض علينا -

(٢) فالتطبير لا يشوه المذهب - بل يقويه ويحليه -

(٣) وبما ذكرناه ظهر ان تعييب المخالفين والمعاندين انما هو للقضاء على الاسلام فلو لم يؤكد ذلك مطلوبية التطبير لا يكون مغيرا الحكم -

١٨ رجب ٤٢٧ الروحاني

بسم الله الرحمن الرحيم

۱) نظر شریف شما درباره قمه زنی چیست؟

۲) آیا قمه زدن موجب وهن مذهب است؟

۳) آیا حکم قمه زنی با عیب گرفتن مخالفین و معاندین تغییر می کند؟

جواب : ۱)اسلام با نهضت رسول الله صلی الله علیه و آله به پا شد و با نهضت امام حسین علیه السلام ادامه پیدا کرد، و استمرار این نهضت با اقامه شعائر حسینی است که شیعه عادت بر اقامه آنها دارد، و اگر آنها نبودند چیزی از اسلام باقی نمی ماند. به همین علت هر زمان استعمار از اسلام ترسیده است تلاش برای نابودی این شعائر کرده است، و ائمه معصومین علیهم السلام تاکید بر اقامه آن شعائر داشته حتی در مواردی که برای غیر امام حسین علیه السلام نهی شده است،چنانچه در حدیث معتبر از صادق اهل بیت علیهم السلام آمده که«بکاء و جزع مکروه است الا بر امام حسین صلوات الله علیه»و در حدیث موثق نیز از ایشان آمده است که«بر مثل حسین علیه السلام باید لطمه زده شود و گریبانها پاره شده و صورتها خراشیده شوند»با وجود اینکه تمامی اینها (برای غیر امام حسین علیه السلام) نهی شده اند،و در زیارت ناحیه مقدسه امام زمان ارواحنا فداه می فرمایند که «من به جای اشک برای تو خون گریه می کنم». بنابر این **قمه زدن از آن جهت که از شعائر حسینی بلکه از اعظم این شعائر می باشد از مستحبات اکیده است، بلکه اگر در مثل این زمان بگوییم واجب کفایی است کسی حق اعتراض ندارد.**

۲)قمه زدن باعث تشویه (وهن) مذهب نیست، بلکه باعث تقویت مذهب است.

۳)از آن چیزی که گفتیم روشن می شود که عیب گیری مخالفین و معاندین فقط برای نابودی اسلام است، بنابراین اگر مطلوبیت قمه زدن را تاکید نکند هرگز تغییر دهنده حکمش نخواهد بود.

فتاوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید صادق روحانی مد ظله العالی

سوال :

در عزاداری امام حسین علیه السلام لطمه زدن به صورت، خود را مجروح کردن و **قمه زدن** چه حکمی دارد؟

جواب :

باسمه جلت اسمائه؛ تمام آنچه ذکر کرده اید جایز و مستحسن است مگر کاری که موجب هلاکت شود. نقل ازسایت معظم له

حضرت آیت الله العظمی محمد صادق روحانی (حفظه الله تعالی)

قمه زدن بسیار کار خوبی است و آشکارا زدن بر خوبی آن می افزاید و چنانچه صدماتی مترتب بر آن شود بر ثواب آن افزوده می گردد از اموری که من حسرت می خورم آنکه به این عمل با این عظمت موفق نشده ام ویا ضعف مزاج و پیری ناتوان موفق نیستم بهر حال از عموم آقایان موفق با این شعار مذهبی ملتمس دعایم پس از قمه زدن.

استفتاء از مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سیستانی حفظه الله

استفتاء : آیا در زمان حیات معصومین علیهم السلام نسبت به بر "سر و سینه زدن" شواهد تاریخی که جواز آن را تائید کند وجود دارد؟ ...

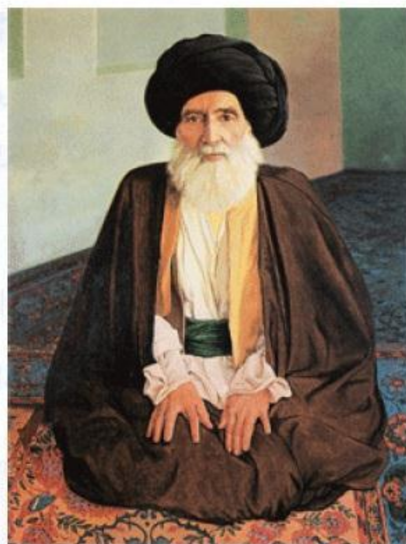
پاسخ : لطم در مصائب متعارفه جزء عادات عزایی عرب است پس چگونه است که در فاجعه و مصیبتی همچون واقعهٔ کربلا جائز نباشد و مهم این است که نیازی به ارائهٔ دلیل برای جواز این امر و مانند آن نیست زیرا هر آن چه خدای تعالی آن را حرام نکرده جائز است و هیچ دلیلی بر حرمت (حرام بودن) آن نیست.

استفتاء : قمه زنی در تاریخ شیعه از چه زمانی آغاز شد و آیا صحیح است که این عمل از حرکت توابین آغاز شده یا نه؟ و آیا در حیات شیعه شواهد تاریخی در تأیید آن آمده است؟

پاسخ : مبدأ تاریخی این عمل را نمی دانیم و دانستن آن در حکم برای ما اهمیتی ندارد و در حکم آن تغییری ایجاد نمی کند. (کتاب استفتاءات – آیت الله العظمی سیستانی – ص ۵۵۵)

رد افتراء بر السید ابوالحسن اصفهانی علیه الرضوان

فتوای بزرگ مرجع جهان تشیع آیت الله العظمی سید ابوالحسن اصفهانی رضوان الله علیه

مرحوم آیت الله سید ابوالحسن اصفهانی رضوان الله علیه در جواب استفتائی از اهالی هند فرمودند:

«به هر نحو عزاداری امام حسین علیه السلام بشود، مأجور خواهید بود (:ثواب دارد).» الأحقر ابوالحسن الموسوی الاصفهانی

۱۹ ذیحجه الحرام سنه ۱۳۳۸

«البکاء للحسین علیه السلام – علامه میرجهانی ص ۱۳۶»

بسمه تعالی

بلی، حقیر در کربلای معلّی روز عاشورا در کفشداری حرم حضرت ابی الفضل العباس (ع) در خدمت مرحوم آیة الله العظمی سید ابوالحسن اصفهانی اعلی الله مقامه بودم و ایشان قصد خروج از حرم را داشتند، حقیر در آنجا شاهد و ناظر سؤال و جوابی بودم که خلاصه اش این است: شخصی جلو آمده و عرض کرد: آیا قمه زدن (تیغ) جایز است یا نه؟ ایشان فرمودند: بلی جایز است.

الاحقر محمد رضا الطبسی النجفی

۲۵ / ذی الحجة / ۱۴۰۰

ج) مرجع عالیقــدر آیــت الله العظمــی ســید صــادق روحــانی (کـه خـود از شـاگردان مرحـوم آیـت الله سـید ابوالحسـن اصـفهانی بوده اند.)

سماحة آية الله العظمى السيد صادق الحسيني الروحاني مدظله
السلام عليكم و رحمة الله و بركاته
سيدنا المعظم
يزعم البعض أن المرحوم آية الله العظمى السيد أبوالحسن الإصفهاني قد حرّم التطبير و منعه و لم يجز إقامة مواكبه-و في حين أن هذا الإدعاء لم يوثق بأي وثيقة و لا يمتلك أي مدرك أو مصدر صحيح و عمدة إستناد المعارضين هي أقوال السيد محسن الأمين و هو من نعرف معاداته الواضحة مع الشعائر الحسينية و التي لا تخفى على أحد- فبما أن سماحتكم كنتم من تلامذته و في عهد مرجعيته كنتم في النجف الأشرف و حسب قول أستاذكم آية الله العظمى الخوئي كانت حوزة النجف تعتز بوجودكم، و بما أنكم مطلعين على آراء العظام و أساطين المذهب، نرجوا أن تبينوا لنا هل الإدعاء المذكور صحيح و هل كان أستاذكم السيد أبوالحسن الإصفهاني يحرّم التطبير في عزاء سيدالشهداء أم لا؟
وشكرا.

باسمه تعالى

إن شعيرة التطبير كانت تقام في النجف الاشرف في زمن المرحوم السيد أبوالحسن الاصفهاني على مدى سنوات طويلة وكان عدد المشاركين في تلك السنوات يتجاوز بضعة آلاف وكان رحمة الله ممن يؤيدها علماً أن الحوزة و عموم المؤمنين كانوا منقادين له إذ كانت تكفي منه كلمة واحدة ليلتزم بها الجميع ولم يظهر منه إلا الرضا والتشجيع

٢٩ صفر ٨ الروحاني

سوال : محضـر حضـرت آیـت الله العظمـی سید صادق روحانی مدظله

سلام علیکم

برخـی افـراد گمـان مـی کننـد کـه مرحـوم آیـت الله العظمـی سـید ابوالحسـن اصـفهانی قمـه زدن را حـرام کـرده بـود و از آن منـع کرده و اقامه دسـته هـای قمـه زنـی را اجـازه نمـی دادنـد، در حـالی کـه ایـن ادعـا سـند موثقی نداشـته و مـدرک و مصـدر صـحیحی نـدارد و عمـده اسـتناد معارضـین بـه اقـوال سـید محسـن امـین اسـت و او کسـی اسـت کـه دشـمنی واضـحش بـا شـعائر حسـینی بـر کسـی پوشـیده نیسـت، بنـابر ایـن از آنجـایی کـه شـما از شاگردان مرحوم سید ابوالحسـن بـوده ایـد و در عهـد مرجعیـت ایشـان در نجـف بودیـد و بنـابر فرمـایش قول استادتان آیت الله العظمی خـوئی حـوزه نجـف بـه حضـور شـما افتخـار مـی کـرد، و بـه ایـن سـبب کـه شـما مطلـع بـر آراء بزرگـان و اسـاطین مـذهب هسـتید، از شـما خواهشـمندیم کـه بـرای مـا بیـان فرماییـد آیـا ادعـای مـذکور صـحیح اسـت و اسـتاد شـما سـید ابوالحسـن اصـفهانی قمـه زدن در عـزای سیدالشهداء را تحریم کرده بودند یا خیر؟

جواب : بسمه تعالی

شـعیره قمـه زنـی در نجـف اشـرف در زمـان مرحـوم سـید ابوالحسـن اصـفهانی سـالهای سـال اقامـه مـی شـد و عـدد شـرکت کننـدگان در آن سـالها بـیش از چنـدین هـزار نفـر بـود و آن مرحـوم از مؤیـدین قمـه زنـی بودند. ضمن اینکه حوزه و عموم مـؤمنین مطیـع ایشـان بـوده و یـک کلمـه از ایشان کافی بـود تـا همـه بـدان ملتـزم گردنـد، در حـالی کـه از ایشـان جـز رضایت و تشویق به قمه زنی چیزی دیده نشد.

فتاوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی بهجت رضوان الله علیه

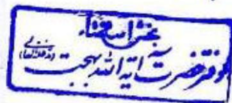
بسم الله الرحمن الرحیم

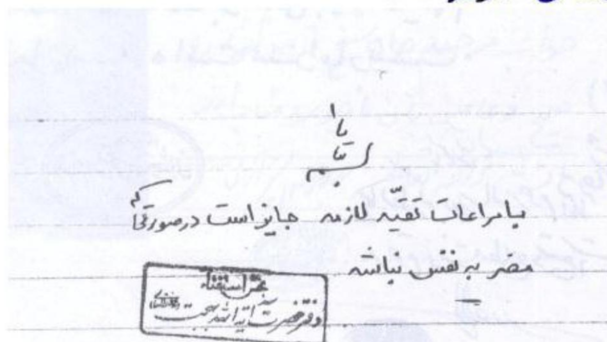
محضر مبارک حضرت آیه الله العظمی بهجت

سلام علیکم
بعضی افراد مدعی هستند که برخی از انواع شعائر حسینی موجب میشود که دشمنان به استهزاء ما بپردازند و مذهب ما را مسخره کنند بنابرین انجام این اعمال حرام است.مستدعیست نظر مبارک را در این باره مرقوم فرمایید؟

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته

بسمه تعالی: این حرف‌ها اعتبار ندارد و الّا کافران گاهی باز خواندن ما یا اعمال حج ما را هم مسخره می‌کنند.

بسمه تعالی

با مراعات تقیّه لازمه جایز است در صورتی که مضر به نفس نباشد

بسمه تعالی

قمه زدن اگر موجب ضرر نفس نشود جایز است

فتوایی از مرحوم آیت الله العظمی بهجت رضوان الله علیه

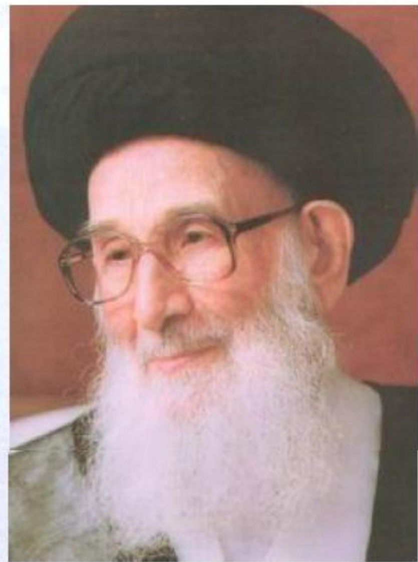
سؤال۱۰۷۹. فردی نذر کرده که اگر خداوند فرزندی بـه وی عطـا نمود، هر سال در روز عاشورا به سر وی قمه بزنـد، آیـا نـذر او صـحیح است و در صورت صحّت از همان بدو تولد باید به این نذر عمل کند؟

پاسخ : تا عسر و حرجی نباشد، به نذرش عمل کند.

«کتاب استفتائات معظم له»

فتاوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید محمدرضا گلپایگانی اعلی الله مقامه

کتاب إرشاد السائل – آیت الله العظمی گلپایگانی – ص ۱۸۴

۱۷۵۸ – بسم الله الرحمن الرحیم

ج – چنانچه ضرر معتد به نداشته باشد اشکال ندارد والله العالم ۹ ربیع الاول ۱۴۰۳

بسم الله الرحمن الرحیم

در صورت عدم خوف ضرر وجهی برای حرمت آن

بنظر نمیرسد والله العالم ۲۸ رجب ۱۴۰۹

فتاوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی شیخ اسحاق فیاض مد ظله العالی

بسمه تعالی

التطبير حزناً وجزعاً على الحسين (ع) جائز وأمر محبوب شريطة أن لا يكون فيه ضرر معتد به . محمد إسحاق الفياض

١١ محرم الحرام ١٤٢٨ هـ

قمه زنی از روی حزن و جزع برای امام حسین علیه السلام جائز و کاریست محبوب به شرطی که ضرر معتد به نداشته باشد.

بسمه تعالی

التطبير في نفسه جائز ، إلا إذا كان فيه ضرر معتد به وإذا كان بعنوان الشعائر أمر محبوب ويثاب عليه . محمد إسحاق الفياض

١٣ ذي الحجة ١٤٢٧ هـ

قمه زدن فی نفسه جائز است، الا اینکه ضرر معتد به داشته باشد، و اگر به عنوان شعائر باشد امری محبوب بوده و موجب ثواب است.

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی
سید یوسف مدنی تبریزی رضوان الله علیه

با توجه به گسترش وسایل ارتباط جمعی (تلویزیون، رادیو، اینترنت و ...) و عدم وجود سابقه تاریخی معتبر در خصوص نحوه عزاداری اباعبدالله الحسین علیه السلام به طریق قمه زنی در روز عاشورا و غیره و وهن مکتب پر فیض تشیع و پیروان حضرت اباعبدالله الحسین توسط کفار و با توجه به اینکه منابع استنباط احکام فقه شیعه کتاب، سنت، اجماع و عقل می باشد و هیچ کدام از این منابع موافق این عمل قمه زنی جهت عزاداری اباعبدالله الحسین (ع) نمی باشد،
دلیل عدم صدور حکم صریح در این خصوص چه می باشد؟ آیا از منابع دیگری استفاده می شود.

(ج) عزاداری حضرت اباعبدالله علیه السلام سابقهٔ تاریخی داشته و ائمه هدی علیهم السلام نیز برای آن حضرت عزاداری نموده اند و لازم نیست عزاداری در عصر فعلی به کیفیتی که انجام می گیرد حتماً سابقهٔ تاریخی داشته باشد حالا که سینه زنی و زنجیر زنی معمول است و بلا اشکال زنجیر زنی جایز است سابقهٔ تاریخی دارد ولکن عزاداری باید طبق موازین شرع انجام بگیرد

اما موضوع قمه زنی در روز عاشوراء دلیل بر عدم جواز آن از کتاب و سنّت موجود نیست بلکه مقتضای اصالة الاباحة که مدلول روایات وارده از اهل البیت علیهم السلام دلیل بر جواز قمه زنی است و اگر گفته شود که مقتضای ادلهٔ جنایت عدم جواز قمه زنی است جواب اینست که مقتضای ادلهٔ جنایت حرمت جنایت بر غیر است نه جنایت بر نفس بلی اگر جنایت بر نفس ضرری باشد بلا اشکال جایز نیست ولی در صورتی که جنایت بر نفس ضرری نباشد دلیل بر حرمت آن نیست و مسئلهٔ اضرار بر نفس را در شرح رسائل جلد پنجم تفصیلاً متعرض شده ایم مضافاً بر اینکه دلیل اجمالی بر جواز ذکر شد تا حال نقل نشده که کسی در اثر قمه زدن در روز عاشوراء فوت کند و اینکه اشاره نموده این قمه زنی پیش کفار وهن بر مذهب تشیع است کفار بعض از احکام اسلام را نیز مثل رجم در زنای محصنه بر خلاف عواطف بشری تلقی می کنند حالا میتوانیم از احکام اسلام صرف نظر کنیم ایراد کفار ناشی از عدم اطلاع آنان بر فلسفه و حکمت احکام اسلام است وضمناً مسئلهٔ قمه زنی را اهالی بصرة از مرحوم آقای نائینی سؤال نموده اند و ایشان تجویز نموده و فتوای معظم له مورد قبول آقای حکیم و آقای خوئی و آقای شاهرودی قدس الله اسراره قرار گرفته والله العالم

السید یوسف المدنی التبریزی

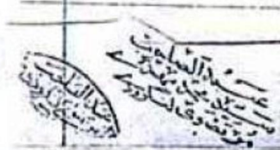
فتاوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید مهدی لنگرودی

حضرت آیت الله العظمی لنگرودی (حفظه الله تعالی)

پس از عرض سلام بر عاشقان حسینی به نظر این جانب چون حضرت ابا عبد الله الحسین (ع) ثارالله است خون خدا است سزاوار بلکه لازم است برای خون خدا خون خلق ریخته شود، پس علاوه بر این که قمه زدن جایز است از شعایر بشمار میرود ثواب عظیم وجزیل دارد خوشابحال عاشقان حسینی که این کار زیبنده اقدام می نمایند، چون قمه زنی از شعایر است، آشکارا زده شود بهتر است.

والسلام علی العاشقین الصالحین وعلی جمیع عباد الله الصالحین.

بسمه تعالی وبجهه

آنچه در هند راجع بقمه زدن مشاهده نموده ام

وآنچه در ایران بنظر اینجانب ضرری که ندارد نفع هم دارد بناء براین جائز است ودلیلی بر منع نیست والله المستعان الأحقر السید محمد مهدی المرتضوی آل لنگرودی

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی شیخ یحیی نوری تهرانی

بسمه تعالی

جواب: در صورت نبودن خوف ضرر و ضرر نفسی و نیز مراقبت در حفظ نفس نه تنها جائز است بلکه تعظیم شعائر حسینیه و تهییج به دفاع و جانبازی در راه حق و تعلیم ایثار در زنده نگهداشتن قیام خونین کربلا است.

العبد یحیی النوری

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی سید محمد وحیدی رضوان الله علیه

بسم الله الرحمن الرحیم

اظهار علاقه نمودن بحضرت سید الشهداء علیه السلام بهر نحو
ممکن از بکاء و ابکاء و تباکی در مصیبت آنجناب و سینه زدن
و زنجیر زدن از مستحبات اکیده و مقدوره شرعیه است و تیغ
زدن در صورتیکه بحد اضرار نرسد مانع ندارد (اسلام
محمدی الحدوث حسینی البقاء است و عزت مسلمین بسته
به تعظیم شعائر خاص آل عبا است صلوات الله علیهم و علی
جده و ابیه و امه و اخیه و اولاده /

محمد الحسینی الوحیدی

(۱) فتوای آیة‌الله حاج آقا حسین طباطبائی قمی قدس سره

(۲) فتوای آیة الله سید تقی طباطبائی قمی مد ظله

در پاسخ سؤال سیزدهم

(۱) مسئله : در تعزیه‌داری حضرت امام حسین ﷺ اگر شخص زخمی مثل تیغ و غیره بر خود بزند که ضرر باشد بر بدنش حرام است اما اگر قسمی باشد که درد و المش در همان وقت تعزیه داری باشد نه بعد از آن مثل سینه زدن به طور متعارف ناس که سیاه و سرخ شود ضرر ندارد «حاشیه» در بعضی از اقسام تیغ زدن رجحان ثابت است بلکه در بعضی از مواقع شاید لازم باشد : قمی مد ظله العالی .[۱]

بسمه تعالی
بهمان طوری که مرقوم فرموده‌اند
جایز بلکه راجح است تقی طباطبائی قمی

(۱) به رسالة مجمع المسائل ایشان چاپخانه علمیه اسلامیه اخوان کتابچی طهران سنه ۱۳۵۱ هجری قمری مراجعه شود.

فتوای آیت الله العظمی سید تقی قمی دام ظله

قمه‌زدن جائز، راجح و داخل در تعظیم شعائر دینی و مذهبی است.

بسمه تعالی

جناب مستطاب سعادتمند مروج الاحکام آقای سبط حسین زیدی دام عزه و توفیقه
وسعه رحمت لا زال موفق بترویج دین و مذهب بوده و باشید نامه آن جناب زیارت شد
منظور آن جناب عزاداری حضرت سیدالشهداء روحی فداه مادامیکه از حدود شرعیه خارج
نشده تمام اقسام آن روضه خوانی سینه زنی زنجیر و قمه زدن جایز و راجح است و داخل
در تعظیم شعائر دینی و مذهبی است التماس دعا دارم والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته تقی طباطبائی قمی

1411

فتوای آیت الله العظمی سید تقی طباطبائی قمی مد ظله العالی

بسمه تعالی

براهل ایمان وولایت مخفی وپوشیده نماند که عزاداری بـــرای خامس آل عبا (ع) وبقیه خاندان طهارت بتمام انواعش ازاقامه مجالس سوگواری ونوحه سرائی وبسروبسینه زدن وتشکیل هیئات وراه انداختن دسته سینه زن وزنجیرزن بلکه تیغ زدن همان نحویکه معمول است نه تنها جایز است بلکه راجح وازشعائر دین ومکتب حضرت سید المرسلین (ص) است بلکه دراین زمان فی الجمله واجب کفائی است ومطالبیکه ازبعضی صادرمیشود که باعث وسوسه وانحراف اذهان میشود صحیح نیست، و القاء اینگونه مطالب حرام است وبلااشکال زنده نگهداشتن این شعائر بنفع دین وموجب رضای خدا است البته بایستی مؤمنین رعایت نمایند که تشکیل این مجالس وبراه انداختن دسته جات مخلوط وهمراه بـــا خلاف شرع نشود وخدای نخواسته موجب سخط الهی وحبط اعمال حسنه نگردد . والسّلام علینا وعلی عباد اللّه الصّالحین .

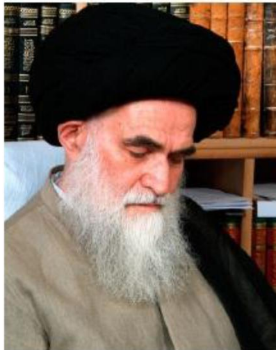
۹ / شعبان / ۱۴۰۱ هـ . ق   الأحقر

تقی طباطبائی قمـــی

والسلام علینا وعلی عباد الله الصالحین الاحقر تقی طباطبائی قمی ۹ شعبان ۱۴۰۱

فتوای مرجع عالیقدر آیت الله العظمی روحانی مد ظله العالی

قمه زدن از محبوب ترین امور است و هیچ مرجعی از آن منع نکرده است.

بسم الله الرحمن الرحیم
محضر مبارک مرجع عالیقدر حضرت ایه الله العظمی روحانی حفظه الله
سلام علیکم
خواهشمند است به دو سوال زیر پاسخ دهید:
۱)ایا قمه زدن در شرایط کنونی باعث وهن مذهب شیعه است؟
۲)در پاسخ کسانی که معتقدند قمه زدن باعث وهن مذهب است گاهی گفته میشود که دشمنان اسلام به تمامی شعائر دینی و حسینی حمله میکنند و اختصاص به قمه زنی ندارد،ایشان جواب میدهند که تنها اگر واجبات مورد حمله قرار بگیرند ساقط نمیشوند.سوال این است که ایا در این موارد فرقی بین عمل واجب یا مستحب و...وجود دارد؟

باسمه جلت اسمائه

قمه زدن در عزای حضرت سید الشهداء سلام الله علیه از محبوب ترین امور است چون از شعائر حسینیه است که بواسطه آن شعائر اسلام باقی است و مخالفین چون تاثیرات آن را در بقاء و قوه اسلام ~~[illegible]~~ میدانند به بهانه های واهی این حرفهای غیر منطقی را میزنند برای مشوب کردن اذهان ساده لوحان اخیراً من در نظرم فتوای آن مرجع بزرگ که نوشته است اگر کسی فتوی بوجوب کفائی قمه زدن در این زمان را بدهد من با او اعتراضی ندارم - تقویت شده است [illegible]

و بدتر از این اعتراض که گفته اند اگر عمل مستحبی موجب وهن مذهب بشود - آن عمل از استحباب ساقط میشود نستجیر بالله مسلمان چه طور ممکن است - در مقابل روایات متواتره که دال است بر آنکه حلال محمد حلال الی یوم القیامة و حرامه حرام الی یوم القیامة این گونه حرفها را بزند با چنانچه یک مرجع تقلید مسلم در یک زمان خاصی بواسطه عناوین ثانویه بفرماید در این زمان من میگویم قمه نزنند - در آن زمان من هم میگویم بواسطه گفتن آن مرجع نزنید فعلا آن زمان نیست ۲ محرم ۱۴۲۸ الموحد [illegible]

فتاوای آیت الله العظمی صافی گلپایگانی مد ظله العالی

سوال : با سلام ، لطف کنید نظر معظم له را پیرامون شعائر حسینی و قمه زنی و پاسخ عده ای که آن را وهن مذهب و سبب سوء استفاده دشمنان تلقی می کنند واضح بیان فرمایید.

جواب : **با سلام ، این عمل یک نوع اظهار علاقه به حضرت سیدالشهداء و خاندان عصمت و طهارت صلوات الله علیهم و عزاداری است، پس اگر ضرر معتدّ به نداشته باشد، چون از مصادیق حزن است اشکالی ندارد.**

« دفتر آیت الله العظمی شیخ لطف الله صافی گلپایگانی »
Saafi.ir

بسمه تعالی

محضر مبارک حضرت آیة الله العظمی صافی گلپایگانی دام ظله

خواهشمند است نظر مبارکتان را پیرامون قمه زدن در سوگ

حضرت اباعبد الله الحسین علیه السلام بیان فرمائید.

بسم الله الرحمن الرحیم

ج - اگر ضرر معتدٌ به بدن نداشته باشد اشکال ندارد. والله العالم

لطف الله صافی

استفتاء ازحضرت آیت الله العظمی صافی گلپایگانی مد ظله العالی

سوال: سماحه المرجع الدینی الاعلی آیه الله العظمی الصافی الکلبایکانی حفظه المولی تعالی السلام علیکم و رحمه الله و برکاته شیخنا العظیم البعض یدعی ان الشعائر الحسینیه کاللطم والتطبیر و....توجب الاستهزاء فتغیر حکمه و تصیر حراما،هل هذا الکلام صحیح فی رایکم؟؟

بسم الله الرحمن الرحيم
عليكم السلام ورحمة الله وبركاته
الدعايات المذكورة لا يصغى لها فان الجزع
كله مكروه الا المصاب سيد الشهداء عليه السلام
والجزع يختلف باختلاف البلدان والازمنة
فان صدق الجزع على فعل معين فهو مستحب
ولا يصغى الى كلام الاعداء والمبغضين
لاهل البيت عليهم السلام ٢٧/صفر/١٤٢٩ هـ

سؤال : بعضی ادّعا می کنند که شعائر حسینی همچون لطم و قمه زنی و... موجب استهزاء و مسخره می شود، لذا حکمش تغییر کرده و حرام می گردد.آیا این کلام در نظر شما صحیح است؟

پاسخ : به ادعاهایی که ذکر شد اهمیتی داده نمی شود؛ همانا جزع مکروه است مگر بر مصیبت سیدالشهداء علیه السلام. و جزع به اختلاف مناطق و زمانها مختلف است، پس اگر بر عملی معین جزع صدق نمود، آن عمل مستحب است و به کلام دشمنان و آنها که بغض اهل بیت علیهم السلام را دارند اهمیت داده نمی شود. ۲۷صفرالمظفر۱۴۲۹

فتوای شیخ اعظم مرتضی أنصاری رضوان الله علیه

في رسـالته العمليـه سرور العبـاد ، المحشـاة بحاشـية المـيرزا الشـيرازي الكبـير ، والمـذكور في آخـر الصـفحة الثانيـة مـن المسـائل المتفرقـة ، طبعة مطبعة آقا مهدي تبريزي عام ١٣٠٤ هجرية :

(مسألة في إقامة عزاء الإمام الحسين : إذا أورد شخص الجرح بمثل السيف ونحوه على نفسه ، ولم يكن مضرا كان ذلك جائزاً) .

«الإنتصار علامه سید جعفر مرتضی عاملی : ج۹ ص۴۳۰»

ترجمه :

مسأله در باب اقامه عزای امام حسین علیه السلام : **اگر شخصی با شمشیر و مانند آن بر خود جراحتی وارد کند و مضر نباشد، این عمل جایز می باشد.**

فتوای آیت الله العظمی سید مهدی حسینی اشکوری رضوان الله علیه

بسمه تعالی

عزاداری برای حضرت سید الشهداء و سائر ائمه طاهرین علیهم السلام بنحو متعارف جزء شعائر الهی و مستحب مؤکد است و روایات بسیار بران دلالت دارد و سیره مرضیه تا زمان ائمه معصومین علیهم السلام بران میباشد و قمه زدن (شیعه) اگر ضرر نداشته باشد مانعی ندارد ۱۴ شهر شوال ۱۴۱۴ ه‍ ق

المهدی الحسینی الاشکوری

انتقاد مخالفین!!

• نظر حضرت آیت الله العظمی شیخ جواد تبریزی رضوان الله علیه

سؤال : أهل السنة ينتقدون من يقوم بالتطبير فبماذا اجيبهم؟
جواب : بسمه تعالى : لا يضرنا انتقاد اهل الخلاف مادام العمل عندنا صحيحاً والتعبير عن الجزع على مصائب اهل البيت مستحب وله مراتب مختلفة تختلف باختلاف حالات الاشخاص في التعبير عن حزنه وجزعه...»

سؤال : اهل سنت به قمه زدن ایراد می گیرند، چطور پاسخشان را بدهیم؟

جواب : بسمه تعالی، انتقاد اهل خلاف مادامی که عمل نزد ما صحیح باشد به ما ضرری نمی رساند، و تعبیر از جزع بر مصائب اهل بیت علیهم السلام مستحب بوده و مراتب مختلفی دارد که به اختلاف حالات اشخاص در تعبیر از حزن و جزع ایشان متفاوت است ...
«صراط النجاة : ج۹، ص ۵۵»

اضرار به نفس؟!

• نظر حضرت آیت الله العظمی سید محمد شاهرودی مد ظله العالی

«همانا تجربه عکس آن (ضرر) را ثابت کرده است و سالهای سال احدی از قمه زنی و امثال آن ضرر ندیده است بلکه از بعضی روایات بر می آید که حجامت در سر جداً مفید است.»
«سایت معظم له، قسمت سؤال و جواب اعتقادی، سؤال ۸۳»

• نظر مرجع عالیقدر حضرت آیت الله العظمی شیخ بشیر نجفی مد ظله العالی

سوال : شکی نیست که شعائر حسینی از مستحبات مؤکده و از اعمالی است که اهل بیت علیهم السلام بدان سفارش نموده اند، اما برخی از شعائر هست که بعضی از علماء و مراجع در خصوص جواز و عدم جواز آن اختلاف کرده اند، از جمله قمه زنی؛ آیا قمه زنی جایز می باشد؟

جواب : «در موارد متعدد ذکر کرده ایم **که قمه زنی از برترین شعائر حسینی می باشد.»**
« سایت معظم له، استفتائات »

※ ضمنا متذکر می گردد در سایت ایشان علاوه بر دیگر مباحث شعائر حسینی حدود ۳۰ استفتاء پیرامون جواز و استحباب قمه زنی موجود می باشد.

فتوای حضرت آیت الله العظمی تبریزی رضوان الله علیه

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته:

ما رايكم الشريف في التطبير؟ وهل يعد من الشعائر الحسينية أم لا؟

٤ربيع الأول سنة ١٤٢٦
١٣ may ٢٠٠٥

بسمه تعالى: الذي ورد في الروايات المعتبرة ان الجزع على الإمام الحسين (عليه السلام) مطلوب شرعا ويعم هذا الاستحباب الجزع على أهل بيته كاخيه العباس وأخته زينب وابنه علي الأكبر وغيرهم(عليهم السلام) وكذلك يلحق به عليه السلام سائر المعصومين من الائمة والصديقة الطاهرة (سلام الله عليهم اجمعين) وانطباق عنوان الجزع على بعض المصاديق حتى ولو كان في بعض الامصار كاف في صيرورته مستحباً شرعياً والله الهادي إلى سواء السبيل.

سؤال : نظـر شـما دربـاره قمـه زنـی چیسـت؟ آیـا از شـعائر حسـینی بـه حساب می آید؟

جواب : بسمه تعالی

«آن چیـزی کـه در روایـات معتبـره وارد شـده ایـن اسـت کـه جـزع بـر امـام حسـین علیـه السـلام مسـتحب اسـت و ایـن اسـتحباب جـزع، بـر اهـل بیـت ایشـان همچـون : بـرادر بزرگوارشـان حضـرت عبـاس علیـه السـلام و خـواهر مظلومـه شـان حضـرت زینـب سـلام الله علیهـا و فرزنـد رشیدشـان حضـرت علـی اکبـر علیـه السـلام و... نیـز صـادق اسـت، همینطـور سـائر ائمـه علـیهم السـلام و حضـرت زهـراءسـلام الله علیهـا؛ و انطبـاق عنـوان جـزع بـر بعضـی از مصـادیق و لـو اینکـه در برخـی امـاکن نیز باشد کافی است تا آن عمل شرعاً مستحب گردد.»

بسمه تعالی

محضر مبارک مرجع عالیقدر جهان تشیع و مفسر کبیر جهان اسلام، آیه الله العظمی رستگارجویباری مدظله

سلام علیکم

نظر مبارک شما درباره قمه زنی در عزای امام حسین علیه السلام چه میباشد؟ با توجه به اینکه عده ای از افراد مداما عنوان میکنند که این مراسم وهن مذهب است و باعث میشود دشمنان ما را مسخره کنند لطفا نظر شریفتان را مرقوم فرمایید.

بسم الله الرحمن الرحیم

قال الله عز وجل: «فان کذبوک فقد کذب رسل من قبلک ...» آل عمران: ۱۸۴

وقال: «وما یأتیهم من نبی إلا کانوا به یستهزؤن» الزخرف: ۷

وقال: «ما یأتیهم من رسول إلا کانوا به یستهزؤن» یس: ۳۰

هیچ نبی و رسولی برای هدایت قوم مسلکی نیامد، مگر آنکه آنرا تکذیب، تهدید و استهزاء نمودند و با او مخالفت کردند، آیا کسی نبی و رسولی دست از هدایت و بیان دستورات آسمانی برداشت؟! هم اکنون بیش از پنج میلیارد انسان، بلکه دین مبین اسلام، و حدود یک میلیارد مسلمان سنی مذهب، بلکه مذهب حق شیعه را قبول ندارند و تکذیب، تهدید، استهزاء و مسخره می کنند و با اصول و فروع آن مخالفت می نمایند، آیا با توجه به این، می توان دست از اسلام و مذهب برداشت؟ و اگر قبول کنند هدایت آورند، پس خود مسلمان و شیعه خواهند بود، کما هو مخالف، کفر و مخالفت، دلیل روشن بر حقانیت است، قمه زنی نشانه همدردی و یاد آوری حضرت زینب کبری سلام الله علیها، و زنجیر زنی، عزاداری و در میان آتش رفتن و... از نمونه نشانه های روشن همدردی و همگونی شیعه راستین با شهداء و اسرای کربلا صلوات الله علیهم اجمعین در مصائب آنها و یاد آوری جنایات و بیدادگری های صاحبان خلافت و بنی امیه و بنی العباس لعنهم الله از سوی دیگر است و ما استحباب مؤکد دو مورد قمه زنی در مراحل مختلف را در رساله توضیح المسائل (ج ۲ - مسئله ۲۵۹۵ - الی ۲۶۰۳ ص ۱۳۰-۱۳۲) بیان کردیم. مراجعه شود: یعسوب الدین رستگار

اول ربیع الثانی ۱۴۲۹ = ۱۳۸۷/۱/۲۰

معلومات إضافية: بسم الله الرحمن الرحيم

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته، شيخنا اسحاق الفياض دام ظلكم بعتباركم أحد من حضر بحث السيد الخوئي وتتلمذ على يده نريد أن نعرف من جنابكم رأي السيد الخوئي في شعيرة التطبير.

افيدونا مأجورين

بسمه تعالى

- التطبير عند السيد الخوئي (قده) جائز بعنوان الشعيرة الحسينية وفيه أجر وثواب

٢٨/ ١٤/ ١٤٢٩ هـ

شيخ ما جناب اسحاق فياض دام ظلکم از انجایی که شما در بحوث حضرت سید الخوئی و شاگرد ایشان بوده اید نظر ایشان درباره قمه زنی چیست ؟

جواب : تطبیر نزد سید الخوئی (قدس سره) جائز و به عنوان یکی از شعائر حسینی و دارای اجر و ثواب میباشد

خاتمه :

در ختام میگوییم که تطبیر یکی از اموری میباشد که اکثریت قاطع علمای شیعه از جمله بزرگانی همچون نائینی . سید ابو الحسن اصفهانی و مرحوم حائری و مرحوم خوئی جواز ان را داده اند و غالب مراجع ایضا فتوا به جواز ان داده اند و ان دسته از مراجعی که تطبیر را تحریم کرده اند با تمام احترامی که برای انها قائل میباشیم این قولشون شاذ میباشد و در مقابل اجماع علمای شیعه بی اثر است و همانگونه که امام صادق علیه السلام فرموده اند :

المجمع عليه من أصحابك فيؤخذ به من حكمنا ويترك الشاذ الذي ليس بمشهور عند أصحابك فإن المجمع عليه لا ريب فيه

الكافي الكليني **ج١ ص ٨١**

امام میگویند به امری که در ان اجماع هست اخذ میشود و حکمی که شاذ و غیر مشهور میباشد ترک میشود.

و در اخر میگوییم اللهم عجل لولیک الفرج

و السلام عليكم ورحمه الله وبركاته